

Закон України Про концесію

Цей Закон визначає правові, фінансові та організаційні засади реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, з метою модернізації інфраструктури та підвищення якості суспільно значущих послуг.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

- 1) адміністратор електронної торгової системи - юридична особа, відповідальна за забезпечення функціонування електронної торгової системи, визначена Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства. Адміністратор електронної торгової системи не може бути власником, засновником або пов'язаною особою з особою оператора електронного майданчика, поєднання функцій адміністратора електронної торгової системи та оператора електронного майданчика забороняється;
- 2) балансоутримувач - державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, на балансі або у власності якого перебуває майно, що є об'єктом концесії;
- 3) віртуальна кімната даних - захищений відповідно до законодавства інтернет-ресурс, на якому розміщено інформацію про об'єкт концесії, балансоутримувача, зокрема про його фінансовий стан, документи та відомості, необхідні для отримання дозволу на концентрацію, інші відомості, у тому числі інформація з обмеженим доступом (крім таємної та службової інформації), а також інша інформація, визначена концесієдавцем за пропозицією радника (у разі його залучення);
- 4) договір про фінансування - договір між концесіонером та кредитором (кредиторами) або їх представниками, укладений з метою фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії;
- 5) електронна торгова система (далі - ЕТС) - дворівнева інформаційно-комунікаційна система, що включає центральну базу даних та електронні майданчики, які взаємодіють із центральною базою даних через інтерфейс програмування додатків такої центральної бази даних. ЕТС забезпечує

можливість створення, розміщення, оприлюднення та обміну інформацією і документами в електронному вигляді, проведення концесійного конкурсу та конкурентного діалогу, а також публікацію документів у процедурі прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається в концесію;

6) електронний майданчик - апаратно-програмний комплекс, який функціонує в мережі Інтернет, підключений до центральної бази даних та забезпечує концесієдавцю (конкурсній комісії), претендентам та учасникам можливість користуватися сервісами ЕТС з автоматичним обміном інформацією;

7) концесієдавець - щодо об'єктів державної власності - держава в особі відповідних державних органів, які згідно із Законом України "Про управління об'єктами державної власності" здійснюють управління об'єктами державної власності, а якщо такий орган не визначений - Кабінет Міністрів України або уповноважений ним орган, або за рішенням Кабінету Міністрів України - Національна академія наук України, національні галузеві академії наук, державне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі; щодо об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим, - Автономна Республіка Крим в особі Ради міністрів Автономної Республіки Крим на підставі рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим; щодо об'єктів комунальної власності - територіальна громада в особі виконавчого органу місцевого самоврядування (на підставі рішення представницького органу місцевого самоврядування); щодо майна господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, що передається в концесію разом з об'єктами державної чи комунальної власності - господарське товариство, яке є власником такого майна або якому належать 100 відсотків акцій (часток), що посвідчують корпоративні права господарського товариства на таке майно - за рішенням відповідних органів державної влади або органів місцевого самоврядування, що здійснюють функції з управління корпоративними правами щодо таких господарських товариств;

8) концесійний договір - договір між концесіонером та концесієдавцем, який визначає порядок та умови реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

9) концесійний платіж - періодичний платіж, що здійснюється концесіонером відповідно до умов концесійного договору;

10) концесіонер - юридична особа - резидент України, яка отримала відповідно до цього Закону об'єкт у концесію та виступає стороною концесійного договору;

11) концесія - форма здійснення державно-приватного партнерства, що передбачає надання концесієдавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом концесії, та/або надання суспільно значущих послуг у порядку та на умовах, визначених концесійним договором, а також передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, що охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції;

12) користувачі (споживачі) - юридичні та/або фізичні особи, які користуються об'єктом концесії або отримують суспільно значущі послуги, що надаються відповідно до концесійного договору;

13) кредитор - будь-яка фінансова установа, міжнародна фінансова організація, що надала або має намір надати боргове фінансування чи надала гарантію концесіонеру для виконання ним зобов'язань за концесійним договором;

14) міжнародна фінансова організація - Міжнародний банк реконструкції та розвитку, Міжнародна фінансова корпорація, Багатостороннє агентство з гарантування інвестицій, Міжнародна асоціація розвитку, Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк, Північний інвестиційний банк, Світовий банк та інші міжнародні фінансові організації, членом яких є Україна;

15) незалежний експерт - особа, яка відповідає встановленим цим Законом вимогам, володіє спеціальними знаннями у певній галузі та може надати роз'яснення, рекомендації, консультації, висновки з питань, що потребують таких спеціальних знань, під час проведення концесійного конкурсу і за договором з концесієдавцем залучається до роботи конкурсної комісії з правом дорадчого голосу;

16) об'єкт концесії - об'єкти права державної власності, власності Автономної Республіки Крим чи комунальної власності, а також майно господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, що надаються концесіонеру з метою виконання умов концесійного договору, а також об'єкти, що створюються та/або будуються концесіонером у процесі виконання концесійного договору. Об'єкт концесії може складатися з майна декількох балансоутримувачів.

Об'єктом концесії не може бути державне майно, майно Автономної Республіки Крим та комунальне майно, щодо якого укладено договір оренди, до припинення

дії такого договору, крім випадків, передбачених статтею 21 цього Закону, а також державне майно, що використовується у виготовленні та ремонті всіх видів зброї, яка перебуває на озброєнні Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законодавства військових формувань, Служби безпеки України;

17) оператор електронного майданчика - юридична особа, що має право використовувати електронний майданчик та діє відповідно до договору, укладеного з адміністратором ЕТС;

18) орган з державно-приватного партнерства - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства;

19) плата за експлуатаційну готовність - передбачені концесійним договором платежі на користь концесіонера, що сплачуються після прийняття об'єкта концесії в експлуатацію, розмір яких залежить від досягнення концесіонером показників результативності, визначених концесійним договором;

20) показники результативності - кількісні та якісні показники щодо надійності і доступності об'єкта концесії та надання суспільно значущих послуг, які мають бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, з урахуванням його мети та завдань;

21) претендент - юридичні особи (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів), які в процедурі попереднього відбору (прекваліфікації) подали в установленому концесіодавцем порядку заявку на участь у концесійному конкурсі;

22) прямий договір - договір між концесіодавцем, концесіонером та кредитором (кредиторами), що визначає порядок та умови заміни концесіонера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, пов'язані зі зміною концесіонера, виконання фінансових зобов'язань концесіонера перед кредитором (кредиторами) та інші положення, спрямовані на недопущення розірвання концесійного договору;

23) радник - фізична та/або юридична особа, яка за договором бере на себе зобов'язання щодо надання послуг у процесі підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії;

24) суспільно значущі послуги - послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу користувачів (споживачів) та/або надання яких зазвичай має забезпечуватися органами державної влади, органами місцевого самоврядування або державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими

товариствами, 50 і більше відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі;

25) учасник - претендент, який за результатами процедури попереднього відбору (прекваліфікації) в установленому концесієдавцем порядку допущений до участі в концесійному конкурсі, сплатив реєстраційний внесок та уклав з концесієдавцем договір про конфіденційність наданої інформації, або у разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації - юридична особа (резидент та/або нерезидент), об'єднання юридичних осіб, підприємств (резидентів та/або нерезидентів), що виконали вимоги для набуття статусу учасника;

26) центральна база даних - сукупність технічних та програмних засобів у складі інтерфейсів програмування додатків, модулів конкурсу, допоміжних програмних сервісів та баз даних, що забезпечують можливість проведення процедури конкурсу в електронній формі та гарантують рівний доступ до інформації учасникам конкурсу в електронній формі. Поточна використовувана версія програмного коду всіх складових центральної бази даних є відкритою та загальнодоступною.

2. Терміни "державно-приватне партнерство", "приватний партнер" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про державно-приватне партнерство", термін "контроль" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про захист економічної конкуренції", термін "кінцевий бенефіціарний власник (контролер)" - у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення", термін "пов'язані особи" - у значенні, наведеному в Податковому кодексі України.

Стаття 2. Концесійне законодавство

1. Відносини, що виникають у зв'язку з реалізацією проектів, що здійснюються на умовах концесії, регулюються Конституцією України, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Земельним кодексом України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими на виконання цього Закону, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Відносини, що виникають у зв'язку з реалізацією проектів, що здійснюються на умовах концесії, не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно норми щодо внесення змін до цього Закону.

2. У разі якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.
3. Норми Закону України "Про державно-приватне партнерство" застосовуються лише у випадках, прямо передбачених цим Законом.
4. На відносини, що виникають у зв'язку з вибором концесіонера, виконанням концесійного договору та наданням державної підтримки проектів, що здійснюються на умовах концесії, не поширюється дія законодавства про публічні закупівлі.
5. Концесія може застосовуватися для здійснення проектів у будь-яких сферах господарської діяльності, крім об'єктів, щодо яких законом встановлено обмеження чи заборона щодо передачі їх у концесію.
6. Дія цього Закону не поширюється на проекти, які:
 - не передбачають внесення інвестицій інвестором в об'єкт концесії;
 - передбачають отримання інвестором повного відшкодування здійснених ним інвестицій за рахунок коштів державного або місцевого бюджету;
 - не передбачають створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом концесії, та/або надання суспільно значущих послуг;
 - передбачають пошук, розвідку родовищ та видобування корисних копалин.

Стаття 3. Строк концесії

1. Концесійний договір укладається на визначений договором строк, який має становити не менше п'яти років та не більше 50 років, крім строку концесійного договору щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг, який має становити не менше 10 років.
2. Строк концесії може визначатися з урахуванням:
 - строку, експлуатації об'єкта концесії та строку його амортизації;
 - строку, обґрунтовано необхідного концесіонеру для відшкодування інвестицій, вкладених в об'єкт концесії (враховуючи витрати, здійснені у зв'язку із залученням боргового фінансування), та отримання визначеного рівня прибутку;

строку, обґрунтовано необхідного для досягнення цілей та завдань концесії, а також характеристики сфери та соціальної важливості проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ II. ПІДГОТОВКА ПРОПОЗИЦІЙ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ АБО НЕДОЦІЛЬНІСТЬ ЗДІЙСНЕННЯ КОНЦЕСІЇСтаття 4.

Підготовка пропозицій

1. Ініціаторами підготовки пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії можуть бути центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, Національна академія наук України, національні галузеві академії наук, державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, а також юридичні особи приватного права (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів).

2. Підготовка пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії та проведення на їх підставі аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства здійснюються у порядку, передбаченому розділом III Закону України "Про державно-приватне партнерство", з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, передбаченої пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, здійснюється концесіонером після підписання концесійного договору відповідно до Закону України "Про оцінку впливу на довкілля".

Стаття 5. Прийняття рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії

1. Рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії приймається протягом трьох місяців з дня подання пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії (сільськими, селищними, міськими, у тому числі об'єднаними територіальними громадами, районними та обласними радами - на найближчій сесії) у передбаченому цим Законом порядку на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії щодо:

об'єктів державної власності - центральним або місцевим органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними

об'єктами державної власності, а якщо такий орган не визначено, - Кабінетом Міністрів України;

об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такий орган не визначено, - Радою міністрів Автономної Республіки Крим;

об'єктів комунальної власності - органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні";

майна господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, яке передається в концесію разом з об'єктами державної або комунальної власності, - відповідними органами державної влади або органами місцевого самоврядування, що здійснюють функції з управління корпоративними правами щодо таких господарських товариств.

2. Рішення про доцільність здійснення концесії може передбачати необхідні заходи з підготовки до проведення концесійного конкурсу:

1) заходи, спрямовані на утворення конкурсної комісії;

2) заходи, необхідні для підготовки об'єкта до передачі в концесію, зокрема заходи, спрямовані на оформлення права державної або комунальної власності на майно, що є об'єктом концесії, формування та/або державну реєстрацію речових прав на земельні ділянки, необхідні для здійснення концесії, проведення інвентаризації та незалежної оцінки майна, що є об'єктом концесії (за потреби);

3) заходи, спрямовані на організацію інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах концесії, у тому числі щодо вивчення зацікавленості потенційних інвесторів;

4) заходи, спрямовані на залучення радників та незалежних експертів (за потреби);

5) заходи, спрямовані на забезпечення взаємодії між концесієдавцями (якщо в проекті, що здійснюється на умовах концесії, беруть участь кілька концесієдавців);

6) інші заходи за рішенням концесієдавця.

У разі якщо рішення про доцільність здійснення концесії приймає орган, який не буде концесієдавцем, у такому рішенні має бути визначений концесієдавець.

Заходи, передбачені цією частиною, мають бути виконані у строк, що не перевищує шість місяців з дати прийняття рішення про доцільність здійснення концесії.

3. Орган, що прийняв рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії, зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити у письмовій формі про таке рішення особу, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, та орган з державно-приватного партнерства.

4. З дня прийняття рішення про доцільність здійснення концесії балансоутримувач майна, що є об'єктом концесії, його уповноважені органи управління без згоди концесієдавця не мають права щодо:

припинення зобов'язань третьої сторони, пов'язаних з об'єктом концесії, перед балансоутримувачем шляхом зарахування зустрічних вимог;

здійснення операцій (дій), внаслідок яких може відбутися відчуження об'єкта концесії, зменшення його вартості (крім амортизаційних відрахувань) або зменшення його розміру, поділ/об'єднання, передача в оренду (суборенду) або на правах емфітевзису, суперфіцію земельної ділянки державної/комунальної власності, що перебуває в постійному користуванні/власності/оренді балансоутримувача та є необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

міни (обміну), іпотеки або застави майна, що є об'єктом концесії;

списання основних засобів, що є об'єктом концесії;

безоплатної передачі та реалізації майна, що є об'єктом концесії, для погашення заборгованості;

передачі майна, що є об'єктом концесії, в оренду або продовження строку дії таких договорів;

внесення такого майна до статутного капіталу інших суб'єктів господарювання;

передачі такого майна в управління/спільну діяльність;

вчинення дій, що можуть призвести до обмеження (обтяження) прав на земельну ділянку державної/комунальної власності, що перебуває в постійному користуванні/власності/оренді балансоутримувача та є необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

прийняття рішень про припинення балансоутримувача шляхом реорганізації.

Якщо дії, передбачені цією частиною, вчиняються без попереднього погодження концесієдавцем, такий правочин є недійсним.

Зазначені обмеження діють до завершення концесійного конкурсу та підписання концесійного договору або відміни чи визнання концесійного конкурсу таким, що не відбувся.

Відповідальність за збереження цілісності об'єкта концесії та за шкоду, завдану такому об'єкту, несе керівник балансоутримувача.

5. За потреби концесієдавець може звернутися до Кабінету Міністрів України для прийняття рішення щодо координації дій центральних та/або місцевих органів виконавчої влади, які не є стороною концесійного договору, але від діяльності яких залежить ефективність підготовки та реалізація проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ III. ВИЗНАЧЕННЯ КОНЦЕСІОНЕРА **Стаття 6. Порядок визначення концесіонера**

1. Концесієдавець обирає концесіонера шляхом проведення концесійного конкурсу, а у випадках, визначених цим Законом, - за результатами конкурентного діалогу або за результатами прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається у концесію.

2. При виборі концесіонера концесієдавець повинен забезпечити дотримання принципів відкритості, рівності та відсутності дискримінації.

3. Концесійний конкурс, конкурентний діалог, прямі переговори з орендарем державного майна, що передається у концесію, проводяться в порядку, визначеному цим Законом.

Визначення концесіонера шляхом проведення концесійного конкурсу або конкурентного діалогу може проводитися в ЕТС.

Порядок функціонування, випадки використання ЕТС для проведення концесійних конкурсів, порядок проведення концесійного конкурсу та конкурентного діалогу в ЕТС, розмір, порядок, строки сплати та повернення винагороди оператора електронного майданчика встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Умови проведення концесійного конкурсу визначаються концесієдавцем у конкурсній документації.

Стаття 7. Конкурсна комісія

1. Для організації та проведення концесійного конкурсу утворюється конкурсна комісія, яка діє на підставі загального положення про конкурсну комісію з визначення концесіонера, що затверджується концесієдавцем.

2. Конкурсна комісія утворюється концесієдавцем протягом строку, передбаченого частиною другою статті 5 цього Закону для проведення заходів з підготовки до проведення концесійного конкурсу.

3. Конкурсна комісія утворюється у складі не менше семи та не більше 25 осіб.

Кількість членів конкурсної комісії має бути непарною.

Конкурсна комісія працює у формі засідань. Засідання конкурсної комісії є повноважними за умови присутності двох третин загального складу комісії. Кожний член конкурсної комісії має один голос. Рішення конкурсної комісії приймаються простою більшістю голосів від загального складу комісії. Рішення конкурсної комісії оформлюються протоколами, що підписуються усіма членами комісії, присутніми на засіданні.

4. До складу конкурсної комісії обов'язково включаються:

щодо об'єктів державної власності - представники концесієдавця, органу з державно-приватного партнерства, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, а також за рішенням концесієдавця - представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування, один представник профспілок балансоутримувача (за наявності);

щодо об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим, - представники Ради міністрів Автономної Республіки Крим, республіканського органу виконавчої влади, уповноваженого управляти зазначеним майном Автономної Республіки Крим, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, представники органів місцевого самоврядування територіальної громади, якщо об'єкт концесії стосується інтересів відповідної територіальної громади, а також Фонду державного майна Автономної Республіки Крим, Міністерства фінансів Автономної Республіки Крим та Уповноваженого органу Автономної Республіки Крим із земельних питань, один представник профспілок балансоутримувача (за наявності);

щодо об'єктів комунальної власності - представники виконавчого органу концесієдавця, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, представники органів місцевого самоврядування територіальної громади, якщо об'єкт концесії стосується інтересів відповідної територіальної громади, а також

за рішенням концесієдавця представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування, один представник профспілок балансоутримувача (за наявності).

Якщо об'єктом концесії також виступає майно господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, до конкурсної комісії обов'язково включається представник такого господарського товариства.

5. Голова та секретар конкурсної комісії є представниками концесієдавця.

За зверненням концесієдавця кандидатури для включення до складу конкурсної комісії подаються відповідними органами протягом 10 календарних днів з дня надходження звернення.

6. До завдань конкурсної комісії належать:

визначення строків проведення концесійного конкурсу, у тому числі строку для проведення прекваліфікації та конкурсу пропозицій;

розроблення та подання на затвердження концесієдавцю конкурсної документації;

реєстрація заявок претендентів на участь у попередньому відборі;

забезпечення претендентів і учасників концесійного конкурсу необхідною інформацією (документами) для підготовки та подання заявки на участь у попередньому відборі, конкурсної пропозиції, надання претендентам або учасникам конкурсу роз'яснень щодо конкурсної документації. Усі роз'яснення в обов'язковому порядку надсилаються всім претендентам або учасникам;

надання на затвердження концесієдавцю висновку щодо допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсі пропозицій;

розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників концесійного конкурсу;

підготовка висновків щодо визначення найкращих умов здійснення концесії, запропонованих учасниками концесійного конкурсу;

повідомлення переможця концесійного конкурсу про результати концесійного конкурсу;

інші завдання, пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

У разі проведення концесійного конкурсу та/або конкурентного діалогу в ЕТС до завдань конкурсної комісії належать:

визначення строків проведення концесійного конкурсу, у тому числі строку для проведення прекваліфікації та конкурсу пропозицій;

розроблення та подання на затвердження концесієдавцю конкурсної документації;

забезпечення претендентів і учасників концесійного конкурсу необхідною інформацією (документами) для підготовки заявки на участь у попередньому відборі, конкурсної пропозиції, надання претендентам або учасникам конкурсу роз'яснень щодо конкурсної документації. Усі роз'яснення в обов'язковому порядку надсилаються всім претендентам або учасникам;

у разі проведення прекваліфікації - подання на затвердження концесієдавцю висновку щодо допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсній пропозиції;

розгляд та перевірка документів переможця концесійного конкурсу;

інші завдання, пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

7. Незалежні експерти можуть залучатися концесієдавцем до роботи конкурсної комісії на підставі договору з правом дорадчого голосу.

Концесієдавець здійснює добір незалежних експертів на конкурсних засадах.

Порядок конкурсного відбору незалежних експертів встановлюється органом з державно-приватного партнерства на конкурсних засадах відповідно до чинного законодавства.

Незалежними експертами не можуть бути:

громадяни держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, або особи, які перебувають у трудових чи інших договірних відносинах з такими громадянами;

засновники, учасники юридичних осіб, які подали заявку на участь у концесійному конкурсі або залучені як радники, або особи, пов'язані з ними відносинами контролю, а також особи, які перебувають у трудових чи інших договірних відносинах з такими юридичними особами.

Оплата послуг незалежного експерта здійснюється за рахунок коштів реєстраційного внеску, сплаченого відповідно до частини п'ятої статті 13 цього

Закону.

8. Члени конкурсної комісії повинні мати досвід з питань державно-приватного партнерства або управління державним або комунальним майном або у сфері, в якій реалізується проект, що здійснюється на умовах концесії, або володіти спеціальними знаннями у відповідній галузі.

9. Конкурсна комісія зобов'язана розробити або забезпечити розроблення радниками конкурсної документації та подати її на затвердження концесієдавцю у строк, визначений концесієдавцем, але не пізніше ніж через 180 календарних днів з дня затвердження складу конкурсної комісії. За рішенням концесієдавця зазначений строк може бути подовжений, але не більше ніж на 180 календарних днів.

Стаття 8. Конкурсна документація

1. Концесієдавець затверджує конкурсну документацію, підготовлену конкурсною комісією, протягом 10 календарних днів з дня подання документації конкурсною комісією.

2. Конкурсна документація складається з:

умов проведення концесійного конкурсу;

інструкції для претендентів;

інструкції для учасників;

проекту концесійного договору;

інших документів за рішенням концесієдавця.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації до конкурсної документації не включається інструкція для претендентів.

3. Концесієдавець може внести надані конкурсною комісією зміни до конкурсної документації не пізніше ніж за 45 днів до дати закінчення строку для подання конкурсних пропозицій. Зміни до конкурсної документації публікуються на офіційному веб-сайті концесієдавця. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС зміни до конкурсної документації публікуються в ЕТС.

4. В умовах проведення концесійного конкурсу обов'язково зазначаються:

опис об'єкта концесії;

строк проведення концесійного конкурсу;

загальний опис критеріїв відбору претендентів або вимог до переможця (у разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації);

визначення істотних умов концесійного договору, зокрема визначення переліку робіт та послуг, що повинні надаватися концесіонером, визначення прогнозованих джерел доходу концесіонера;

розмір реєстраційного внеску, що підлягає сплаті претендентом;

граничний обсяг та форма державної підтримки (якщо така підтримка передбачена);

вимоги до розміру та форми забезпечення конкурсної пропозиції (за наявності);

утворення юридичної особи - резидента України для укладення концесійного договору у разі, якщо переможцем конкурсу буде визначено нерезидента або об'єднання юридичних осіб, учасниками якого є нерезиденти;

інші умови за рішенням концесієдавця.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації в умовах проведення концесійного конкурсу загальний опис критеріїв відбору претендентів не зазначається.

Умовами проведення концесійного конкурсу можуть бути передбачені обов'язки концесіонера щодо:

працевлаштування в рамках виконання концесійного договору певної кількості працівників балансоутримувача або інші соціальні зобов'язання, що покладаються на концесіонера (за наявності);

внесення одноразового фіксованого платежу на користь концесієдавця, балансоутримувача, міжнародної фінансової організації відповідно до статті 34 цього Закону;

фінансування будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення) об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), які не є об'єктом концесії, але необхідні для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, та умови повернення таких інвестицій;

інші зобов'язання за рішенням концесієдавця.

5. У разі включення до умов концесійного конкурсу обов'язків концесіонера, визначених частиною четвертою цієї статті, вони мають бути обґрунтовані у пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії та міститися у висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

Стаття 9. Рішення про проведення концесійного конкурсу

1. Рішення про проведення концесійного конкурсу приймається концесієдавцем не пізніше ніж через 30 календарних днів після затвердження конкурсної документації.

Стаття 10. Етапи концесійного конкурсу

1. Концесійний конкурс складається з таких етапів:

- 1) попередній відбір претендентів (прекваліфікація);
- 2) подання конкурсних пропозицій учасниками;
- 3) оцінка конкурсних пропозицій і визначення учасника, який запропонував найкращі умови здійснення концесії;
- 4) укладення договору концесії.

При проведенні концесійного конкурсу в ЕТС у випадках, визначених Кабінетом Міністрів України, концесійний конкурс може проводитися без попереднього відбору претендентів (прекваліфікації). У такому разі проводяться розгляд та перевірка документів переможця концесійного конкурсу.

Стаття 11. Оголошення про проведення концесійного конкурсу

1. Оголошення про проведення концесійного конкурсу публікується концесієдавцем українською мовою в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" чи офіційному друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування або органу влади Автономної Республіки Крим та на офіційному веб-сайті концесієдавця українською та англійською мовами не пізніше 10 календарних днів з дня прийняття рішення про проведення концесійного конкурсу.

При проведенні концесійного конкурсу в ЕТС оголошення про проведення концесійного конкурсу публікується концесієдавцем в ЕТС не пізніше 10 календарних днів з дня прийняття рішення про проведення концесійного конкурсу.

В оголошенні про проведення концесійного конкурсу зазначаються:

умови проведення концесійного конкурсу;

строк подання заявок для участі в попередньому відборі, який визначається концесієдавцем, не може бути меншим за 60 і більшим за 90 календарних днів з дати публікації оголошення про проведення концесійного конкурсу;

інша інформація за рішенням концесієдавця.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації строк подання заявок для участі в попередньому відборі в оголошенні про проведення концесійного конкурсу не зазначається.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС оголошення про проведення концесійного конкурсу має містити конкурсну документацію. Додаткові вимоги до оголошення про проведення концесійного конкурсу в ЕТС визначаються Кабінетом Міністрів України.

2. Оголошення про проведення концесійного конкурсу розміщується одночасно з інструкцією для претендентів на офіційному веб-сайті концесієдавця.

3. Юридична особа, зацікавлена в участі у концесійному конкурсі, або уповноважена нею особа має право не пізніше як за 10 днів до закінчення строку подання заявки на участь у попередньому відборі/конкурсній пропозиції звернутися до концесієдавця за роз'ясненням щодо конкурсної документації та/або з вимогою про усунення порушень під час проведення концесійного конкурсу/конкурентного діалогу. Усі звернення за роз'ясненням та щодо усунення порушень оприлюднюються на офіційному веб-сайті концесієдавця без ідентифікації ініціатора звернення. Концесієдавець протягом семи робочих днів з дня оприлюднення звернення повинен надати роз'яснення та оприлюднити його на своєму офіційному веб-сайті.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС юридична особа має право звернутися до концесієдавця за роз'ясненням щодо конкурсної документації та/або з вимогою про усунення порушення під час проведення концесійного конкурсу/конкурентного діалогу через ЕТС на етапі подання конкурсних пропозицій або заявок для участі у попередньому відборі.

Усі звернення за роз'ясненням та про усунення порушень, а також роз'яснення концесієдавця на такі звернення оприлюднюються в ЕТС без ідентифікації ініціатора звернення.

4. Концесієдавець має право з власної ініціативи та/або ініціативи конкурсної комісії або за результатами розгляду звернень внести зміни до конкурсної документації. У такому разі строк для подання заявок на участь у попередньому відборі та конкурсних пропозицій продовжується концесієдавцем таким чином, щоб з моменту внесення змін до конкурсної документації до закінчення кінцевого строку подання заявок на участь у попередньому відборі та конкурсних пропозицій залишалось не менше 45 календарних днів.

Зміни, що вносяться концесієдавцем до конкурсної документації, розміщуються та відображаються на офіційному веб-сайті концесієдавця у вигляді нової редакції конкурсної документації додатково до початкової редакції конкурсної документації. Концесієдавець разом із змінами до конкурсної документації в окремому документі оприлюднює перелік змін, що вносяться.

Зміни, що вносяться до конкурсної документації, не можуть суперечити висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії і повинні відповідати принципам відкритості, рівності та відсутності дискримінації.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС зміни, що вносяться концесієдавцем до конкурсної документації, розміщуються в ЕТС.

Стаття 12. Попередній відбір претендентів (прекваліфікація)

1. Процедура попереднього відбору претендентів проводиться концесієдавцем з метою виявлення потенційних учасників, які мають належний рівень компетенції та фінансової спроможності для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.

2. Інструкція для претендентів повинна містити інформацію про:

1) вимоги до претендентів для допущення їх до участі в конкурсі пропозицій, перелік документів, необхідних для подання конкурсній комісії, та порядок їх подання;

2) вимоги до оформлення та змісту заявок на участь у попередньому відборі;

3) порядок подання заявок на участь у попередньому відборі та їх реєстрації;

4) порядок отримання додаткової інформації, необхідної для подання заявки на участь у попередньому відборі;

5) внесення змін до заявки на участь у попередньому відборі та порядок її відкликання;

- 6) порядок розгляду заявок на участь у попередньому відборі та прийняття рішення про допущення (недопущення) претендентів до участі в конкурсі пропозицій;
- 7) порядок повідомлення претендентів про результати розгляду заявок на участь у попередньому відборі;
- 8) критерії попереднього відбору;
- 9) розмір реєстраційного внеску;
- 10) розмір та порядок внесення одноразового фіксованого платежу, якщо такий платіж передбачається умовами конкурсу;
- 11) інші відомості за рішенням концесієдавця.

3. Для участі у попередньому відборі претендент має відповідати щонайменше трьом з таких критеріїв:

- 1) наявність обладнання та матеріально-технічної бази для виконання проектних, будівельних та експлуатаційних робіт і матеріально-технічного обслуговування;
- 2) наявність та відповідний рівень професійної і технічної кваліфікації працівників;
- 3) наявність документально підтвердженого досвіду виконання аналогічних за предметом договорів;
- 4) наявність ресурсів для забезпечення фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії, або досвіду гарантованого залучення фінансування для реалізації подібних проектів;
- 5) інші критерії за рішенням конкурсної комісії.

Для цілей підтвердження відповідності претендентів критеріям попереднього відбору підтвердні документи можуть подаватися як щодо самого претендента, так і щодо осіб, пов'язаних з претендентом відносинами контролю.

4. Не допускаються до участі в конкурсі пропозицій претенденти, які:

- 1) на дату подання заявки визнані банкрутом або щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство;
- 2) перебувають у стадії ліквідації або реорганізації;

- 3) контролюються один одним, перебувають під спільним контролем або є пов'язаними особами (у разі подання заявки окремо кожним претендентом);
- 4) не надали повної інформації про осіб, які здійснюють безпосередній або опосередкований контроль над ними, включаючи кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);
- 5) є юридичними особами, власниками 10 відсотків і більше акцій (часток) та/або кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є резидент держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, чи держава, визнана Верховною Радою України державою-агресором;
- 6) є особами, зареєстрованими в офшорній зоні, або особами, акції (частки) яких у сукупності більш як на 50 відсотків належать прямо або опосередковано таким особам (перелік таких зон визначає Кабінет Міністрів України), чи зареєстрованими в країнах, включених Групою з розробки фінансових заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (FATF) до переліку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;
- 7) є особами, які прямо чи опосередковано перебувають під контролем осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є особи, визначені цією частиною, або є пов'язаними особами таких осіб;
- 8) є юридичними особами чи пов'язаними з ними особами, зареєстрованими у державі, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, або щодо яких застосовано санкції відповідно до законодавства України або міжнародного права;
- 9) є державними підприємствами, установами, організаціями, власником яких є держава Україна, чи комунальними підприємствами, установами, організаціями;
- 10) є радниками, залученими для підготовки проекту, який здійснюється на умовах концесії;
- 11) є особами, які прямо чи опосередковано перебувають під контролем осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є особи, які прямо чи опосередковано пов'язані відносинами контролю з оператором електронного майданчика, через який проводиться концесійний конкурс, конкурентний діалог або публікація документів у процедурі прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається в концесію;
- 12) є особами, консультанти яких (фізичні, юридичні особи, які надають претенденту юридичні, фінансові чи інші консультаційні послуги) прямо чи

опосередковано пов'язані відносинами контролю з оператором електронного майданчика, через який проводиться концесійний конкурс, конкурентний діалог або публікація документів у процедурі прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається в концесію.

5. Рішення концесієдавця та висновки щодо допущення/недопущення претендентів до участі у конкурсі пропозицій приймається протягом 14 календарних днів з дня закінчення строку подання заявок на участь у попередньому відборі.

6. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС заявки на участь у попередньому відборі з підтвердними документами подаються через ЕТС.

У такому разі рішення концесієдавця та висновки щодо допущення/недопущення претендентів до участі у конкурсі пропозицій завантажуються в ЕТС не пізніше наступного робочого дня після прийняття такого рішення. Рішення концесієдавця та висновки щодо допущення/недопущення претендентів до участі у конкурсі пропозицій не можуть бути опубліковані до завершення концесійного конкурсу.

Стаття 13. Результати попереднього відбору

1. Концесієдавець повинен у письмовій формі проінформувати претендента про результати попереднього відбору протягом п'яти календарних днів з дня затвердження висновку щодо його допущення/недопущення до участі у конкурсі пропозицій.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС концесієдавець інформує кожного претендента про результати його попереднього відбору через ЕТС не пізніше наступного робочого дня після затвердження висновку щодо його допущення/недопущення до участі у конкурсі пропозицій.

2. У разі недопущення претендента до участі у конкурсі пропозицій у повідомленні, передбаченому частиною першою цієї статті, мають бути зазначені причини такої відмови.

Не можуть бути підставою для недопущення претендентів до участі у конкурсі пропозицій формальні (несуттєві) помилки в оформленні заявки на участь у попередньому відборі або в документах та інформації, що подаються разом із такою заявкою, які не впливають на зміст заявки або документів та інформації, зокрема технічні помилки та описки.

3. Претендентам, допущеним до участі у конкурсі пропозицій, одночасно з повідомленням про допущення надається:

проект договору про конфіденційність наданої інформації;

інформація про розмір та порядок сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації.

4. Претендент протягом п'яти робочих днів з дня отримання повідомлення про допущення до участі у конкурсі пропозицій зобов'язаний надати концесієдавцю документ, що підтверджує сплату реєстраційного внеску, та підписаний договір про конфіденційність наданої інформації.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС претендент зобов'язаний завантажити в ЕТС документ, що підтверджує сплату реєстраційного внеску, та копію підписаного договору про конфіденційність наданої інформації.

5. Реєстраційний внесок сплачується претендентом у розмірі, що визначається концесієдавцем з урахуванням вартості проекту, що здійснюється на умовах концесії, та не може перевищувати 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня року, в якому опубліковане оголошення про проведення концесійного конкурсу.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС кошти, що надійшли від сплати реєстраційного внеску, використовуються, в тому числі, для виплати винагороди оператору електронного майданчика.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС реєстраційний внесок сплачується на рахунок оператора електронного майданчика, який перераховує відповідні кошти, за вирахуванням винагороди оператора електронного майданчика, до спеціального фонду відповідного місцевого або державного бюджету чи на рахунок концесієдавця. Порядок розподілу реєстраційного внеску, розміри, строки його внесення і перерахування визначаються Кабінетом Міністрів України.

Кошти, що надійшли від сплати реєстраційного внеску, використовуються виключно для покриття витрат, пов'язаних з організацією та проведенням концесійного конкурсу, а також із залученням до роботи конкурсної комісії незалежних експертів.

Реєстраційний внесок сплачується до спеціального фонду відповідного місцевого або державного бюджету або на рахунок концесієдавця.

6. Після виконання претендентами вимог, визначених частиною четвертою цієї статті, конкурсна комісія наступного робочого дня реєструє учасників концесійного конкурсу та протягом трьох робочих днів направляє учасникам запрошення для участі в конкурсі пропозицій.

Запрошення має містити інформацію про:

- 1) порядок одержання інструкції для учасників;
- 2) проект концесійного договору;
- 3) інші документи, що є частиною конкурсної документації;
- 4) порядок доступу до віртуальної кімнати даних (у разі її створення).

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без прекваліфікації юридична особа (резидент та/або нерезидент), об'єднання юридичних осіб, підприємств (резидентів та/або нерезидентів) для виконання вимог для набуття статусу учасника надає оператору електронного майданчика документ, що підтверджує сплату реєстраційного внеску, та підписаний договір про конфіденційність наданої інформації. Після надання оператору електронного майданчика зазначених документів така особа отримує через ЕТС підтвердження набуття нею статусу учасника та запрошення для участі в конкурсі пропозицій.

Стаття 14. Конкурс пропозицій

1. Порядок подання конкурсних пропозицій визначається інструкцією для учасників.

Інструкція для учасників повинна містити:

вимоги до оформлення конкурсної пропозиції;

строк подання конкурсної пропозиції;

строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

критерії та методику оцінки конкурсної пропозиції, питому вагу кожного з критеріїв оцінки конкурсної пропозиції;

вимоги до переможця концесійного конкурсу, які встановлюються з урахуванням частин третьої та четвертої статті 12 цього Закону (у разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без прекваліфікації);

розмір, форму, строк дії забезпечення конкурсної пропозиції та перелік випадків, коли забезпечення конкурсної пропозиції не повертається учаснику (за наявності забезпечення конкурсної пропозиції);

розмір, форму та строк надання забезпечення виконання концесійного договору (за потреби);

показники результативності проекту, що здійснюється на умовах концесії. Показники результативності не повинні містити посилання на конкретну торговельну марку чи фірму, патент, конструкцію або тип, джерело походження чи виробника. Якщо таке посилання є необхідним, воно має бути обґрунтовано, а специфікація повинна містити слова "або еквівалент";

соціальні зобов'язання, що покладаються на концесіонера (за наявності);

іншу інформацію за рішенням концесієдавця.

2. Конкурсна пропозиція складається з двох частин - технічної та фінансово-економічної.

3. Строк подання конкурсних пропозицій встановлюється конкурсною комісією та повинен становити не менше 60 днів з дня отримання запрошення для участі в конкурсі пропозицій, а в разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без прекваліфікації - не менше 60 днів з дня опублікування оголошення про проведення концесійного конкурсу. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників здійснюються відповідно до положень інструкції для учасників.

4. У будь-який час до закінчення строку подання конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

5. У разі якщо конкурсну пропозицію подав лише один учасник, концесійний договір може бути укладений з цим учасником шляхом проведення переговорів з урахуванням положень частини четвертої статті 17 цього Закону.

6. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС, у тому числі без проведення прекваліфікації, подання та оприлюднення конкурсних пропозицій здійснюються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Забезпечення конкурсної пропозиції

1. За рішенням концесієдавця від учасників концесійного конкурсу може вимагатися забезпечення конкурсної пропозиції.

Забезпечення конкурсної пропозиції надається у формі гарантії чи в іншій формі відповідно до умов концесійного конкурсу.

У разі прийняття концесієдавцем такого рішення в інструкції для учасників зазначаються розмір, форма, строк дії такого забезпечення та перелік випадків, коли забезпечення конкурсної пропозиції не повертається учаснику. У такому разі учасник під час подання конкурсної пропозиції одночасно надає забезпечення конкурсної пропозиції.

2. Розмір забезпечення конкурсної пропозиції не може перевищувати 1 відсоток очікуваного обсягу капітальних інвестицій проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Забезпечення конкурсної пропозиції реалізується:

у разі відкликання конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як сплив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

у разі непідписання учасником, який став переможцем концесійного конкурсу, концесійного договору (крім випадків форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили), що засвідчені відповідно до чинного законодавства України);

у разі ненадання переможцем концесійного конкурсу забезпечення виконання концесійного договору після отримання запрошення до укладення концесійного договору, якщо надання такого забезпечення передбачено інструкцією для учасників;

в інших випадках, визначених інструкцією для учасників.

4. Кошти, що надійшли у результаті реалізації забезпечення конкурсної пропозиції (у разі якщо вони не повертаються учаснику), підлягають перерахуванню до державного бюджету або до відповідного місцевого бюджету.

5. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без проведення прекваліфікації вимога щодо забезпечення конкурсної пропозиції є обов'язковою.

Стаття 16. Оцінка конкурсних пропозицій

1. Оцінка конкурсних пропозицій здійснюється в два етапи.

2. На першому етапі оцінюється технічна частина конкурсних пропозицій учасників на предмет відповідності умовам конкурсу та вимогам щодо показників результативності, визначеним в інструкції для учасників.

До другого етапу оцінки допускаються тільки ті конкурсні пропозиції, що відповідають умовам конкурсу та вимогам щодо показників результативності, визначеним в інструкції для учасників.

Не можуть бути підставою для недопущення до другого етапу оцінки формальні (несуттєві) помилки в оформленні конкурсної пропозиції учасника або в документах та інформації, що подаються разом із такою конкурсною пропозицією, які не впливають на зміст конкурсної пропозиції або документів та інформації, зокрема технічні помилки та описки.

3. На другому етапі оцінюється фінансово-економічна частина конкурсної пропозиції.

Для оцінки конкурсних пропозицій на другому етапі може бути застосовано один або кілька таких критеріїв:

строк концесії;

показник IRR (внутрішня норма прибутку) проекту, що здійснюється на умовах концесії;

чиста поточна вартість (NPV) всіх грошових потоків проекту, що здійснюється на умовах концесії;

чиста поточна вартість (NPV) капітальних інвестицій, витрат на експлуатацію та матеріально-технічне обслуговування об'єкта концесії;

надійність запропонованого механізму фінансування;

обсяги можливої державної підтримки (зокрема плати за експлуатаційну готовність) у разі її надання;

чиста поточна вартість (NPV) концесійного платежу (за наявності);

чиста поточна вартість (NPV) одноразового фіксованого платежу та/або плати за експлуатаційну готовність (за наявності);

інші критерії, які оцінюють фінансово-економічну ефективність проекту, що здійснюється на умовах концесії, за рішенням концесієдавця.

4. У разі застосування кількох критеріїв їхня питома вага встановлюється інструкцією для учасників.

5. У разі визначення критерію оцінки, що пов'язаний з показником чистої поточної вартості (NPV), в інструкції для учасників встановлюються чіткі вимоги до розрахунку показника середньозваженої вартості капіталу (WACC).

6. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС, у тому числі без проведення прекваліфікації, порядок проведення оцінки конкурсних пропозицій встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням положень цієї статті.

Стаття 17. Визначення переможця концесійного конкурсу та проведення переговорів щодо укладання концесійного договору

1. Конкурсна комісія протягом 30 календарних днів з дня закінчення строку для подання конкурсних пропозицій за результатами розгляду та оцінки всіх

конкурсних пропозицій готує висновок щодо визначення найкращих умов здійснення концесії, в якому зазначаються результати оцінки всіх конкурсних пропозицій та визначається конкурсна пропозиція, що отримала найвищу оцінку. Висновок щодо визначення найкращих умов здійснення концесії оформлюється протоколом конкурсної комісії, який публікується на офіційному веб-сайті концесієдавця наступного робочого дня після його затвердження концесієдавцем.

2. Концесієдавець затверджує протокол конкурсної комісії протягом п'яти робочих днів після його подання конкурсною комісією.

3. Протягом трьох робочих днів з дати затвердження протоколу конкурсної комісії, зазначеного в частині першій цієї статті, концесієдавець запрошує учасника, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, до укладення концесійного договору.

4. Під час укладення концесійного договору з учасником, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, забороняється змінювати істотні умови концесійного договору, а також положення, що відображають зміст конкурсної пропозиції переможця.

Положення цієї частини поширюються і на запрошення до укладення концесійного договору наступного за результатом учасника у випадку, передбаченому частиною п'ятою цієї статті.

5. Якщо протягом більш як 90 календарних днів з дня отримання запрошення до укладення концесійного договору учасник, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, не підписав концесійний договір, концесієдавець повідомляє такого учасника про припинення переговорів та запрошує до укладення концесійного договору наступного за результатом учасника. За рішенням концесієдавця такий строк може бути подовжений у разі реалізації інноваційних проектів, великих комплексних інфраструктурних проектів за письмовою згодою сторін, але загальний строк переговорів не може перевищувати 180 календарних днів.

Переговори з наступним за результатом учасником концесійного конкурсу щодо умов концесійного договору тривають не більше 90 календарних днів з дня прийняття рішення про припинення переговорів з учасником концесійного конкурсу, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку. За рішенням концесієдавця такий строк може бути подовжений у разі реалізації інноваційних проектів, великих комплексних інфраструктурних проектів за письмовою згодою сторін, але загальний строк переговорів не може перевищувати 180 календарних днів.

Якщо сторонами знову (вдруге) не досягнуто згоди щодо неістотних умов концесійного договору, конкурс визнається таким, що не відбувся.

У такому разі концесіодавець може прийняти рішення про проведення повторного концесійного конкурсу у порядку, встановленому розділом III цього Закону.

Рішення про проведення повторного концесійного конкурсу приймається не пізніше 60 календарних днів з дати визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Повторний концесійний конкурс проводиться у порядку, передбаченому розділом III цього Закону.

6. Концесіодавець не може поновлювати переговори з тим учасником концесійного конкурсу, переговори з яким були припинені.

У разі якщо конкурс або конкурентний діалог проводиться за результатами розгляду пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, що подана юридичною особою (резидентом та/або нерезидентом) або об'єднанням юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів), ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії може бути визнаний переможцем конкурсу, якщо його конкурсна пропозиція отримала найвищу оцінку або якщо він погодиться укласти концесійний договір на умовах конкурсної пропозиції, яка отримала найвищу оцінку.

Якщо переможцем конкурсу буде визнано іншу особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, переможець конкурсу зобов'язаний компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

7. У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС без прекваліфікації переможцем концесійного конкурсу не можуть бути особи, передбачені частиною четвертою статті 12 цього Закону. Концесійний договір не укладається з переможцем конкурсу, який не відповідає вимогам до переможця концесійного конкурсу, що визначені в інструкції для учасників.

У разі проведення концесійного конкурсу в ЕТС, у тому числі без проведення прекваліфікації, порядок визначення переможця концесійного конкурсу, укладення та публікації концесійного договору встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Конкурентний діалог

1. Конкурентний діалог є різновидом концесійного конкурсу та може бути застосований у випадку, якщо концесіодавець не може чітко визначити технічні, якісні характеристики проекту, що здійснюється на умовах концесії, або якщо невідомо, які можуть запропонувати потенційні учасники конкурсу технічні, фінансові та юридичні рішення і для прийняття оптимального рішення необхідно провести переговори з учасниками (у разі реалізації інноваційних проектів, великих комплексних інфраструктурних проектів тощо).

До проведення конкурентного діалогу застосовуються положення цього розділу щодо проведення концесійного конкурсу з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

Конкурентний діалог складається з таких етапів:

- 1) попередній відбір претендентів (прекваліфікація);
- 2) подання учасниками пропозицій щодо технічних та якісних характеристик проекту, що здійснюється на умовах концесії;
- 3) проведення конкурсною комісією переговорів з кожним учасником;
- 4) розроблення конкурсною комісією умов концесійного конкурсу, інструкції для учасників та проекту концесійного договору;
- 5) запрошення учасників до участі у конкурсі пропозицій;
- 6) оцінка конкурсних пропозицій і вибір учасника, який запропонував найкращі умови здійснення концесії;
- 7) переговори з учасником, який запропонував найкращі умови здійснення концесії.

2. Оголошення про проведення конкурентного діалогу публікується в порядку, передбаченому частиною першою статті 11 цього Закону, та повинно містити інструкцію для претендентів, в якій також наводиться опис робіт, які необхідно виконати, та/або послуг, що мають бути надані в рамках реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Учасники, які пройшли попередній відбір відповідно до положень статті 12 та частин першої - п'ятої статті 13 цього Закону, повинні подати свої пропозиції щодо технічних та якісних характеристик проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Строк подання учасниками пропозицій не може бути меншим ніж 60 календарних днів з дня публікації оголошення про проведення конкурентного

діалогу.

Конкурсна комісія проводить переговори з кожним учасником окремо, а також додатково можуть проводитися спільні зустрічі з усіма учасниками для обговорення поданих пропозицій. Під час переговорів можуть обговорюватися всі аспекти проекту, що здійснюється на умовах концесії. Конкурсна комісія під час переговорів не має права застосовувати дискримінаційний підхід до різних учасників, зокрема розголошувати конфіденційну інформацію, отриману від учасників під час проведення таких переговорів.

До проведення переговорів конкурсною комісією можуть залучатися радники.

Усі переговори з учасниками фіксуються шляхом складання протоколу.

Метою проведення переговорів є визначення основних параметрів проекту, що здійснюється на умовах концесії. Після завершення переговорів конкурсна комісія протягом 90 календарних днів готує та подає на затвердження концесієдавцю умови концесійного конкурсу, інструкцію для учасників та проект концесійного договору, а також інші документи, необхідні для проведення конкурсу пропозицій, запрошення взяти участь у конкурсі пропозицій.

4. Строк подання конкурсних пропозицій становить не менше 90 календарних днів з дня отримання запрошення на участь у конкурсі пропозицій. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників здійснюються відповідно до інструкції для учасників з урахуванням положень статті 16 цього Закону.

5. У будь-який час до закінчення строку подання конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

Визначення переможця та проведення переговорів щодо укладення концесійного договору відбуваються з урахуванням положень статті 17 цього Закону.

6. Особливості проведення конкурентного діалогу у разі його проведення в ЕТС визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Відміна концесійного конкурсу, конкурентного діалогу або визнання їх такими, що не відбулися

1. Концесієдавець відмінює концесійний конкурс або конкурентний діалог у разі: відсутності подальшої потреби в реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

відхилення всіх конкурсних пропозицій згідно з цим Законом.

2. Концесійний конкурс або конкурентний діалог може бути визнаний таким, що не відбувся, у разі:

1) якщо учасниками не подано жодної конкурсної пропозиції;

2) відкликання єдиної конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як сплив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

3) визнання результатів концесійного конкурсу загалом чи його окремого етапу недійсним у судовому порядку;

4) повторного недосягнення сторонами згоди щодо неістотних умов концесійного договору протягом строку, встановленого частиною п'ятою статті 17 цього Закону.

3. У разі настання обставин, передбачених частинами першою, другою цієї статті, концесієдавець приймає рішення про визнання концесійного конкурсу або конкурентного діалогу таким, що не відбувся, або про відміну концесійного конкурсу або конкурентного діалогу.

4. Концесієдавець не несе жодної матеріальної відповідальності за шкоду, завдану претендентам та/або учасникам конкурсу у зв'язку з відміною конкурсу, конкурентного діалогу або із визнанням їх такими, що не відбулися.

Стаття 20. Оскарження

1. Спори, що виникають у зв'язку з концесійним конкурсом, конкурентним діалогом, вирішуються в судовому порядку.

2. Суб'єктом оскарження можуть бути виключно претенденти та/або учасники концесійного конкурсу, конкурентного діалогу.

Стаття 21. Укладення концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна

1. Концесійний договір може бути укладений шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна за умови, якщо:

1) договір оренди укладено до набрання чинності цим Законом;

2) орендар має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії з використанням орендованого майна, що потребує внесення додаткових інвестицій;

3) орендар належним чином виконував свої обов'язки за договором оренди та не допускав істотного порушення своїх зобов'язань. На момент звернення орендаря з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії орендодавець не має претензій щодо істотного порушення орендарем своїх зобов'язань за договором оренди. Відсутність претензій орендодавця підтверджується актом перевірки виконання умов договору оренди, який підписує представник орендодавця. Порядок проведення такої перевірки встановлюється Фондом державного майна України та включає проведення інвентаризації орендованого майна;

4) строк концесійного договору не перевищує строк, який на день укладення концесійного договору залишився до терміну закінчення дії договору оренди нерухомого майна та становить не менше п'яти і не більше 50 років. У разі якщо орендарем укладено декілька договорів оренди майна і він має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії з використанням майна, що є об'єктом оренди за декількома договорами оренди (у тому числі договорами оренди рухомого майна), тоді береться до уваги термін закінчення дії того договору оренди нерухомого майна, який спливає першим;

5) орендар відповідає вимогам до претендента, передбаченим пунктами 1, 2, 4-9 частини четвертої статті 12 цього Закону, а також іншим вимогам, встановленим цим Законом до орендаря (далі - вимоги до орендаря);

б) укладення та виконання концесійного договору не призводить до зменшення обсягу інвестиційних зобов'язань, передбачених договором оренди (за наявності в договорі оренди інвестиційних зобов'язань у відповідних обсягах).

2. Орендар, який має намір реалізувати інвестиційний проект у формі концесії з використанням орендованого майна, звертається з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії до концесієдавця у порядку, передбаченому цим Законом.

3. У процесі підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії орендар звертається до концесієдавця з проханням розглянути концептуальну записку та надати рекомендації щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

4. У разі надання концесієдавцем рекомендацій щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування він одночасно звертається до орендодавця щодо необхідності здійснення перевірки виконання умов договору (договорів) оренди та надання акта перевірки виконання умов договору оренди.

Така перевірка проводиться у строк, що не перевищує 60 календарних днів з дня звернення концесієдавця.

Ненадання орендодавцем акта перевірки виконання умов договору оренди на день спливу зазначеного строку або відсутність в акті перевірки виконання умов договору оренди істотних порушень зобов'язань за договором оренди, вчинених орендарем, свідчить про відсутність претензій орендодавця в частині виконання умов договору оренди. До акта перевірки виконання умов договору оренди долучаються результати проведеної в рамках перевірки інвентаризації. Акт перевірки виконання умов договору оренди надається також орендарю. Дані інвентаризації використовуються орендарем для підготовки техніко-економічного обґрунтування та є підставою для визначення об'єкта концесії. У разі ненадання акта перевірки виконання умов договору оренди проведення інвентаризації забезпечується концесієдавцем. Інвентаризація майна, що входить до складу об'єкта оренди, здійснюється з урахуванням того, що будь-які невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені за згодою або без згоди орендодавця за рахунок орендаря, у тому числі нові речі, створені в результаті таких поліпшень, а також нові об'єкти, збудовані орендарем, у тому числі на місці демонтованого, знесеного, списаного орендованого майна (далі - невід'ємні поліпшення), є державною власністю за умови передачі таких поліпшень, нових речей, об'єктів у концесію за концесійним договором. Вартість зазначених невід'ємних поліпшень, нових речей, об'єктів, збудованих орендарем, не враховується при визначенні розміру концесійного платежу.

5. Разом з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії орендар подає концесієдавцю такі документи:

- 1) копію договору (договорів) оренди з усіма додатками, змінами та доповненнями;
- 2) документи та/або інформацію, які підтверджують відповідність орендаря вимогам до претендента, визначеним пунктами 1, 2, 4-9 частини четвертої статті 12 цього Закону;
- 3) документи, що підтверджують можливість забезпечення фінансування проекту, який планується реалізувати на умовах концесії, та/або наявність досвіду залучення фінансування для реалізації подібних проектів (наявність досвіду може бути підтверджена за рахунок осіб, пов'язаних з орендарем відносинами контролю);
- 4) проект концесійного договору.

6. Концесієдавець за результатами розгляду документів, визначених частиною п'ятою цієї статті, а також акта перевірки виконання умов договору оренди розпочинає процедуру проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у строк, що не перевищує п'яти робочих днів з дня отримання пропозиції. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства не проводиться у разі неподання орендарем документів та/або інформації, передбачених частиною п'ятою цієї статті, або якщо надані документи та інформація не підтверджують відповідність вимогам до орендаря, а також в інших випадках, передбачених законодавством. У разі неподання орендодавцем акта перевірки виконання умов договору оренди у строк, встановлений частиною четвертою цієї статті, концесієдавець розпочинає процедуру проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства без такого акта.

Концесієдавець повідомляє орендаря про проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства або про відмову у здійсненні такого аналізу у строк, що не перевищує трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства проводиться у порядку, передбаченому цим Законом.

7. Якщо за результатами проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства надано висновок про доцільність прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, концесієдавець у п'ятнадцятиденний строк з дня погодження висновку органом з державно-приватного партнерства подає його разом з проектом рішення про доцільність здійснення концесії та проведення прямих переговорів на розгляд Кабінету Міністрів України.

Рішення про доцільність здійснення концесії та проведення прямих переговорів має передбачати заходи щодо підготовки істотних умов концесійного договору та може передбачати інші заходи, визначені частиною третьою статті 5 цього Закону.

8. Рішення Кабінету Міністрів України про доцільність здійснення концесії та проведення прямих переговорів є підставою для проведення прямих переговорів.

9. Договір оренди вважається припиненим з моменту укладення концесійного договору. Припинення договору оренди не тягне за собою необхідності передачі майна, що є об'єктом оренди, орендодавцю. У разі якщо об'єктом концесії відповідно до концесійного договору стає лише частина об'єктів, які орендуються концесіонером, всі правові наслідки, передбачені цією частиною щодо припинення договору оренди, застосовуються в частині тих об'єктів, які є об'єктом концесії, а в частині решти об'єктів оренди, які не є об'єктом концесії,

договір оренди продовжує зберігати чинність.

У разі припинення договору оренди з підстав, передбачених цією частиною, невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені орендарем за погодженням з орендодавцем, компенсації не підлягають.

Стаття 22. Особливості участі тимчасових об'єднань юридичних осіб

1. Тимчасові об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) можуть брати участь у концесійному конкурсі/конкурентному діалозі та прямих переговорах на підставі договору про партнерство (співпрацю), укладеного між ними.

2. Для цілей підтвердження відповідності тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) критеріям попереднього відбору інформація подається і щодо об'єднання юридичних осіб загалом, і щодо окремих його членів чи осіб, пов'язаних з ними відносинами контролю.

3. Склад тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) може бути змінено до моменту подання конкурсної пропозиції. Після завершення попереднього відбору склад тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) може бути змінено за згодою концесієдавця, таке об'єднання має повторно отримати висновок щодо допущення до участі у конкурсі пропозицій.

4. У разі якщо конкурсна пропозиція тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) отримала найвищу оцінку, всі члени об'єднання зобов'язані протягом 90 календарних днів з дня отримання запрошення, передбаченого частиною третьою статті 17 цього Закону, створити спеціальну юридичну особу для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, яка буде діяти як концесіонер.

5. Концесієдавець може передбачити в конкурсній документації обмеження щодо участі (прямо або опосередковано) учасників тимчасового об'єднання юридичних осіб (резидентів та/або нерезидентів) в інших тимчасових об'єднаннях, які беруть участь в одному й тому самому концесійному конкурсі.

Стаття 23. Залучення радників

1. Концесієдавець та/або державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національна академія наук України, національні галузеві академії наук

для виконання завдань, визначених частиною третьою цієї статті, можуть залучати радників.

Залучення радника є обов'язковим, якщо вартість майна, що є об'єктом концесії, перевищує 250 мільйонів гривень, що підтверджується даними фінансової звітності за останній звітний рік або результатами оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та оціночну діяльність, а також якщо очікувана вартість новоствореного (новозбудованого) об'єкта концесії перевищує 250 мільйонів гривень.

2. Радники залучаються на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Конкурсний відбір радників здійснюється з дотриманням принципів конкурентності, рівноправності, загальної доступності, гласності, прозорості та незалежності.

Критерії добору радників, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, мають передбачати, зокрема:

наявність документально підтвердженого досвіду радника у виконанні аналогічних за предметом договорів;

наявність та відповідний рівень професійної і технічної кваліфікації працівників радника;

запропоновані радником підходи до підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії, та стратегії роботи з потенційними інвесторами;

запропоновані радником строки підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії;

розмір винагороди радника;

наявність представництва в Україні або залучення інших радників-резидентів (для нерезидентів).

3. До основних завдань радників можуть належати:

збір інформації та аналіз економічних, технічних і фінансових показників об'єкта концесії;

підготовка пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, включаючи концептуальну записку та/або техніко-економічне обґрунтування проекту, що здійснюється на умовах концесії;

підготовка фінансової моделі проекту, що здійснюється на умовах концесії;

систематизація документів та підготовка віртуальної кімнати даних;

проведення або забезпечення проведення аналізу, у тому числі юридичного, фінансового, податкового, операційного/технічного;

надання послуг з фінансового аудиту, незалежної оцінки об'єкта концесії, екологічного аудиту або організація надання відповідних послуг третіми особами;

визначення інвестиційної привабливості об'єкта концесії та можливих шляхів її підвищення;

здійснення заходів щодо пошуку потенційних інвесторів;

підготовка проекту конкурсної документації;

виконання інших завдань, пов'язаних із підготовкою проекту, що здійснюється на умовах концесії, організацією та проведенням концесійного конкурсу.

4. Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів державного, комунального підприємства, установи, організації, господарського товариства, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національній академії наук України, національних галузевих академій наук, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

Договір про надання послуг радника може бути двостороннім або багатостороннім. Під час укладення багатостороннього договору, крім концесієдавця, стороною договору може виступати юридична особа-платник, якщо оплату послуг радника здійснює інша особа, ніж концесієдавець.

У такому разі замовником у розумінні Закону України "Про публічні закупівлі" виступатиме юридична особа-платник.

Оплата послуг радників здійснюється шляхом виплати раднику частини винагороди у фіксованому розмірі, передбаченому договором про надання послуг радника, за умови повного виконання радником умов такого договору, та змінної частини винагороди, що вилучається за умови укладення концесійного договору, - у розмірі, встановленому у відсотковому відношенні до обсягу інвестицій концесіонера або платежів концесіонера, що визначається в договорі про надання послуг радника.

Визначення фіксованого розміру винагороди та змінної частини винагороди, що підлягає виплаті раднику, здійснюється у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

5. Для цілей, визначених частиною третьою цієї статті, концесієдавцем або за його дорученням державним, комунальним підприємством, установою, організацією, господарським товариством, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національною академією наук України, національними галузевими академіями наук можуть залучатися міжнародні фінансові організації.

Концесієдавець, державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національна академія наук України, національна галузева академія наук може укласти з міжнародною фінансовою організацією цивільно-правовий договір, яким регулюються питання взаємодії сторін у процесі підготовки та структурування проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Положення такого договору, зокрема, можуть містити:

зобов'язання концесієдавця щодо проведення концесійного конкурсу відповідно до положень законодавства України та міжнародних стандартів (у тому числі стандартів та правил міжнародної фінансової організації) у разі прийняття рішення про доцільність здійснення концесії у порядку, передбаченому цим Законом;

зобов'язання щодо повної або часткової компенсації витрат міжнародної фінансової організації, пов'язаних із залученням радників, за рахунок концесіонера та/або коштів державного, місцевого бюджетів, коштів державного, комунального підприємства, установи, організації, господарського товариства, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Національній академії наук, національних галузевих академій наук у випадках та порядку, встановлених таким договором;

положення про компенсацію витрат міжнародної фінансової організації у разі відмови концесієдавця від проведення концесійного конкурсу/конкурентного діалогу;

зобов'язання міжнародної фінансової організації щодо добору радника.

Підписання договору з міжнародною фінансовою організацією здійснюється шляхом проведення переговорів без застосування процедур, передбачених Законом України "Про публічні закупівлі".

6. Особи, залучені як радники, не можуть залучатися як незалежні експерти до роботи конкурсної комісії у рамках одного й того самого проекту, що здійснюється на умовах концесії. Особи, залучені до роботи конкурсної комісії як незалежні експерти, не можуть залучатися як радники у рамках одного й того самого проекту, що здійснюється на умовах концесії.

7. Радниками не можуть бути особи, визначені пунктами 1-9 частини четвертої статті 12 цього Закону. Радники, залучені для підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії, не можуть бути концесіонерами.

Розділ IV. КОНЦЕСІЙНИЙ ДОГОВІР **Стаття 24. Укладення концесійного договору**

1. Концесійний договір укладається концесієдавцем у письмовій формі з переможцем концесійного конкурсу та/або юридичною особою, створеною переможцем концесійного конкурсу відповідно до вимог цього Закону для здійснення концесії, або юридичною особою за результатами проведення прямих переговорів у порядку, передбаченому статтею 21 цього Закону, або створеною нею юридичною особою для здійснення концесії.

2. Концесійний договір вважається укладеним з дня досягнення домовленості щодо всіх істотних умов і підписання сторонами тексту договору. Настання, зміна або припинення прав та обов'язків за концесійним договором можуть бути обумовлені настанням відкладальної або скасувальної обставини.

3. Концесієдавець протягом трьох робочих днів з моменту укладення концесійного договору надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення завірену ним копію такого договору з усіма додатками до нього до органу з державно-приватного партнерства, який веде облік укладених концесійних договорів.

У разі якщо концесійний конкурс проводиться не в ЕТС, концесієдавець протягом п'яти робочих днів після укладення концесійного договору публікує в ЕТС конкурсну документацію, зміни, що вносилися концесієдавцем до конкурсної документації, заявки претендентів для участі в попередньому відборі, рішення та висновки щодо допущення/недопущення претендентів до участі у конкурсній пропозиції, оголошення про проведення концесійного конкурсу, конкурсні пропозиції, протокол засідання конкурсної комісії, укладений концесійний

договір, звернення за роз'ясненням та щодо усунення порушень у процесі проведення конкурсу (крім документів, визначених Кабінетом Міністрів України).

4. Для виконання концесійного договору можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи прямий договір.

Стаття 25. Сторони концесійного договору

1. Сторонами концесійного договору є концесіонер та концесіодавець.

2. Концесіодавцем одночасно можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, Національна академія наук України, національні галузеві академії наук, державне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі. У такому разі їхні права та обов'язки, пов'язані із спільною участю на стороні концесіодавця, визначаються договором, що укладається між ними.

Такий договір має бути укладений до моменту оголошення концесійного конкурсу або початку проведення прямих переговорів та може містити умови про:

права та обов'язки у концесійному договорі, у тому числі розподіл прав на об'єкт концесії після його прийняття в експлуатацію;

умови розподілу концесійного платежу між державним та місцевим бюджетами (якщо такий платіж передбачається);

інші умови.

Копія такого договору додається до концесійного договору.

3. У концесійному договорі на стороні концесіодавця можуть брати участь державні, комунальні підприємства, установи, організації, господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, на яких покладається виконання окремих зобов'язань концесіодавця, що передбачається умовами концесійного договору.

4. Суб'єкти господарювання державного сектору економіки, що беруть участь у концесійному договорі, у разі незатвердження (непогодження) їхніх річних фінансових планів у встановленому порядку можуть здійснювати витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням їхніх зобов'язань за концесійним

договором, у тому числі витрати на капітальні інвестиції.

5. Сторони концесійного договору є рівними у своїх правах.

6. У разі реорганізації концесіонера перехід його прав і обов'язків до іншої юридичної особи здійснюється, за умови відповідності юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, вимогам до претендента та/або учасника, які містяться в конкурсній документації.

7. У разі реорганізації юридичних осіб публічного права, які від імені держави, Автономної Республіки Крим, територіальної громади виступають концесієдавцем або на стороні концесієдавця, до нової юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, переходять усі права та зобов'язання концесієдавця, необхідні для виконання концесійного договору.

Стаття 26. Істотні умови концесійного договору

1. Істотними умовами концесійного договору є:

сторони концесійного договору;

об'єкт концесії (склад майна та/або технічні і фінансові умови створення, будівництва об'єкта концесії та період його експлуатації);

порядок та умови набрання чинності концесійним договором чи окремими його положеннями;

предмет концесійного договору, включаючи вид, обсяг та опис робіт та/або суспільно значущих послуг, які здійснюються/надаються відповідно до такого договору;

права та обов'язки сторін, що визначаються, зокрема, з урахуванням розподілу ризиків між сторонами;

порядок забезпечення земельними ділянками, необхідними для реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії;

перелік земельних ділянок, необхідних для реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії (із зазначенням площі та кадастрового номера (за наявності);

строк концесійного договору;

порядок зміни та припинення концесійного договору;

порядок повернення об'єкта концесії;

умови встановлення і зміни цін (тарифів) на товари (роботи, послуги), що створюються (виконуються, надаються) концесіонером, - у випадках концесій на ринках, що перебувають у стані природної монополії;

умови надання державної підтримки (у разі її надання);

порядок списання майна;

порядок, розмір та умови внесення концесійних платежів;

підстави, процедури і наслідки розірвання концесійного договору, включаючи платежі, пов'язані з достроковим розірванням;

відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання зобов'язань, що впливають із концесійного договору;

порядок здійснення концесіодавцем контролю за виконанням договору;

порядок вирішення спорів між сторонами.

2. Концесійний договір може включати інші умови, погоджені сторонами, зокрема:

умови заміни концесіонера;

надання пільг для користувачів (споживачів);

умови використання вітчизняних матеріалів;

умови найму та працевлаштування громадян України;

умови використання прав інтелектуальної власності;

умови здійснення фінансування концесіонером будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення) об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), які не є об'єктами концесії, але необхідні для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, та умови повернення інвестицій, внесених в об'єкти суміжної інфраструктури;

забезпечення здійснення концесіонером оцінки впливу на довкілля у випадках та порядку, визначених Законом України "Про оцінку впливу на довкілля".

3. Умови концесійного договору є чинними на весь строк дії договору, у тому числі якщо після його укладення законодавчими актами встановлено правила,

які погіршують становище концесіонера.

Стаття 27. Внесення змін та припинення концесійного договору

1. До концесійного договору можуть бути внесені зміни або його може бути достроково припинено за взаємною згодою сторін, якщо інше не передбачено договором. Сторони не можуть змінювати умови концесійного договору, визначені в конкурсній пропозиції переможця, на підставі яких концесіонера було визнано переможцем.

2. Концесійний договір припиняється у зв'язку із закінченням строку його дії. Дострокове припинення дії концесійного договору здійснюється шляхом його розірвання у випадках, передбачених цим Законом та/або самим договором.

3. До концесійного договору можуть бути внесені зміни або його може бути достроково припинено на вимогу однієї із сторін за рішенням суду або арбітражу у разі істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених концесійним договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладення концесійного договору, та в інших випадках, передбачених концесійним договором.

4. Концесійний договір може передбачати можливість його дострокового припинення в односторонньому порядку за письмовим повідомленням однієї сторони без звернення до суду або арбітражу. Одностороння відмова від зобов'язання не звільняє винну сторону від відповідальності за порушення зобов'язання.

5. У разі дострокового припинення концесійного договору у зв'язку з порушенням концесієдавцем зобов'язань за таким договором концесієдавець відшкодовує концесіонеру внесені ним інвестиції в частині, що не була відшкодована протягом дії такого договору, а також збитки (включаючи упущену вигоду), завдані достроковим припиненням договору. Розмір такої компенсації, порядок та строки її виплати визначаються відповідно до концесійного договору.

6. Зміни до концесійного договору та інформація про припинення концесійного договору публікуються в ЕТС протягом п'яти днів з дня внесення таких змін або припинення відповідного договору.

Стаття 28. Відповідальність сторін концесійного договору

1. Сторони несуть відповідальність, встановлену законом та концесійним договором, за невиконання чи неналежне виконання своїх зобов'язань (включаючи виконання вимог, гарантій та інших обов'язків), визначених концесійним договором. Концесійний договір може передбачати застосування

штрафних санкцій, не заборонених законодавством України.

2. Концесіонер має право залучати третіх осіб (підрядників, постачальників та інших) з метою виконання концесійного договору. У разі залучення концесіонером третіх осіб для виконання концесійного договору він несе повну відповідальність за дії таких осіб.

Стаття 29. Заміна концесіонера

1. У разі залучення концесіонером фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії, на підставі договору про фінансування концесійним договором може бути передбачено право заміни концесіонера на іншого концесіонера:

за ініціативою концесієдавця - у разі істотного порушення концесіонером умов концесійного договору;

за зверненням кредитора - у порядку звернення стягнення на майнові права концесіонера, що впливають із концесійного договору, які передавалися в заставу з метою забезпечення виконання договору про фінансування у разі істотного порушення концесіонером своїх зобов'язань фінансового характеру, передбачених таким договором.

У такому разі підстави, порядок та умови заміни концесіонера визначаються прямим договором. Прямий договір укладається між концесієдавцем, концесіонером та кредитором(кредиторами) не пізніше 180 робочих днів з дня укладення концесійного договору, якщо інше не передбачено концесійним договором.

Заміна концесіонера відбувається відповідно до умов прямого договору та здійснюється у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

2. У разі прийняття рішення про заміну концесіонера концесієдавець, кредитор або уповноважена ними особа, якщо це передбачено прямим договором, тимчасово, до визначення нового концесіонера, виконує зобов'язання концесіонера за концесійним договором.

3. Новий концесіонер повинен відповідати критеріям попереднього відбору, встановленим конкурсною документацією, на підставі яких було визначено попереднього концесіонера, якщо інше не передбачено положеннями прямого договору, а також вимогам до претендента, передбаченим пунктами 1, 2, 4-10 частини четвертої статті 12 цього Закону. У разі заміни концесіонера відбувається заміна сторони в договорі концесії шляхом підписання додаткової угоди між концесієдавцем та новим концесіонером.

Права та обов'язки попереднього концесіонера припиняються з моменту укладення додаткової угоди. Одночасно відбувається заміна відповідної сторони у договорі про фінансування та прямому договорі. До таких договорів вносяться необхідні зміни шляхом підписання додаткових угод.

Розділ V. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ОБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЇ **Стаття 30. Правовий режим об'єктів концесії**

1. Передача концесієдавцем існуючого об'єкта концесії концесіонеру здійснюється у строки і на умовах, визначених концесійним договором.

Передача концесіонеру існуючого об'єкта концесії, у тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт, технічне переоснащення концесіонером, не зумовлює перехід права власності на такий об'єкт до концесіонера та не припиняє права державної чи комунальної власності або власності господарського товариства, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, на такий об'єкт. Такий об'єкт підлягає поверненню концесієдавцю після припинення дії концесійного договору.

Після припинення дії концесійного договору земельна ділянка, передана в оренду концесіонеру, передається в користування державному, комунальному підприємству, установі, організації, визначеній концесієдавцем.

2. Нерухоме майно, новозбудоване концесіонером на підставі та відповідно до умов концесійного договору, є державною чи комунальною власністю.

3. Концесіонер має право передавати частину майна, що входить до складу об'єкта концесії, в оренду, якщо це передбачено концесійним договором.

У такому разі концесійний договір має містити вичерпний перелік майна, яке може передаватися в оренду, умови передачі його в оренду та порядок його списання.

На об'єкт концесії протягом строку дії концесійного договору не поширюється законодавство України про оренду державного та комунального майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду регулюються концесійним договором.

4. Концесіонер за погодженням із концесієдавцем може передати всі або частину своїх майнових прав, що впливають із концесійного договору, третій особі на строк, що не перевищує строк концесійного договору, якщо інше не встановлено договором концесії.

Майнові права, що впливають із концесійного договору, за погодженням із концесієдавцем можуть бути предметом застави, якщо інше не встановлено концесійним договором. Передача в заставу майнових прав, що впливають із концесійного договору, можлива виключно за умови передачі в заставу всього комплексу прав концесіонера, що впливають із концесійного договору. Звернення стягнення на предмет застави в такому разі здійснюється виключно шляхом заміни концесіонера у порядку, передбаченому цим Законом.

Для цілей цього Закону, місцезнаходженням майнових прав, що впливають із концесійного договору, є держава Україна.

Право вимоги за концесійним договором за погодженням з концесієдавцем може бути предметом застави, якщо інше не встановлено концесійним договором.

5. Концесіонер є власником рухомого майна, придбаного ним для виконання концесійного договору, якщо інше не встановлено концесійним договором.

6. Передача концесіонеру об'єкта концесії або будівництво концесіонером об'єкта концесії є підставою для здійснення реєстрації за концесіонером речових прав володіння та користування на об'єкт концесії в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі будівництва концесіонером об'єкта концесії реєстрації речових прав концесіонера на такий об'єкт передуює реєстрація права власності держави чи територіальної громади.

7. Об'єкт концесії відображається на балансі концесіонера та відокремлюється від його майна. Концесіонер веде відокремлений облік такого майна.

8. Об'єкт концесії підлягає поверненню концесієдавцю після припинення дії концесійного договору у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, з урахуванням положень концесійного договору.

Стаття 31. Містобудівна документація

1. У разі необхідності розроблення детального плану території для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, концесієдавець зобов'язаний забезпечити розроблення та затвердження відповідного детального плану території.

Фінансування робіт з розроблення детального плану території може здійснюватися за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, коштів державних, комунальних підприємств, установ, організацій, господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, або за рахунок інших

джерел, не заборонених законодавством.

Витрати на розроблення детального плану території можуть відшкодовуватися концесіонером відповідно до умов концесійного договору.

Стаття 32. Надання земельних ділянок державної та комунальної власності, необхідних для реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії

1. Земельна ділянка державної або комунальної власності, необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, у тому числі та, на якій розташований об'єкт концесії, та/або яка є необхідною для створення (будівництва) об'єкта концесії, надається концесіонеру в оренду на строк дії концесійного договору у порядку, передбаченому Земельним кодексом України (крім концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг).

2. Концесіодавець або за його дорученням державне, комунальне підприємство, установа, організація, що належать до сфери його управління, може вжити заходів щодо формування земельної ділянки державної або комунальної власності, необхідної для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Фінансування робіт з розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки державної або комунальної власності та іншої документації із землеустрою, яка відповідно до законодавства вимагається для надання земельної ділянки у користування, може здійснюватися за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, коштів державних, комунальних підприємств, установ, організацій, господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Витрати на розроблення зазначеної документації можуть відшкодовуватися концесіонером відповідно до умов концесійного договору.

4. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які відповідно до Земельного кодексу України наділені повноваженнями щодо передачі земельних ділянок у користування, зобов'язані передати концесіонеру в користування земельну ділянку (ділянки), визначену концесійним договором.

5. Право балансоутримувача на користування земельною ділянкою, яка необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відповідно до умов концесійного договору припиняється з моменту передачі майна у концесію (крім концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних

доріг). Така земельна ділянка підлягає передачі концесіонеру в користування у порядку, визначеному Земельним кодексом України.

6. Земельна ділянка (ділянки), сформована концесієдавцем або за його дорученням державним, комунальним підприємством, установою, організацією, що належить до сфери його управління, для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, не може бути розділена, приватизована, передана в користування третій особі або іншим чином відчужена до моменту передачі такої земельної ділянки концесіонеру.

7. У разі якщо протягом одного року з дня укладення концесійного договору концесіонер з вини концесієдавця не набуде права оренди земельної ділянки, необхідної для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, або з концесіонером не укладено договір про делегування функцій замовника будівництва (у разі концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг), що призведе до неможливості виконання концесіонером зобов'язань за концесійним договором, концесіонер має право на одностороннє розірвання концесійного договору.

Стаття 33. Припинення діяльності балансоутримувача, все майно якого надано у концесію. Правонаступництво концесіонера

1. Балансоутримувач може бути ліквідований у разі передачі всього його майна у концесію.

2. У концесіонера не виникає загального правонаступництва згідно з правами та обов'язками балансоутримувача.

3. У виняткових випадках, за рішенням концесієдавця, умовами концесійного конкурсу може передбачатися повне або часткове правонаступництво концесіонера за правами та обов'язками балансоутримувача. Обсяг правонаступництва, а також умови та порядок передачі концесіонеру прав та обов'язків балансоутримувача визначаються умовами концесійного конкурсу та концесійним договором.

4. Під правами та обов'язками балансоутримувача розуміються права та зобов'язання такого балансоутримувача за договорами, судовими процесами, у тому числі в порядку міжнародного комерційного арбітражу, відкритими виконавчими провадженнями, ліцензіями, документами дозвільного характеру, а також за дебіторською та кредиторською заборгованістю балансоутримувача.

Концесіонер має право провадити діяльність на підставі документів дозвільного характеру, виданих балансоутримувачу, у межах строку їх дії до отримання документів дозвільного характеру на концесіонера, але не більше шести місяців.

5. Інші необоротні матеріальні активи, оборотні матеріальні активи балансоутримувача можуть бути викуплені концесіонером на умовах, встановлених концесійним договором.

6. Передача об'єкта концесії концесіонеру є підставою для припинення права господарського відання та/або оперативного управління балансоутримувача на об'єкт концесії.

7. Концесієдавець зобов'язаний передбачити у конкурсній документації умову щодо максимального працевлаштування концесіонером працівників - громадян України, у тому числі звільнених у зв'язку з ліквідацією балансоутримувача.

Розділ VI. ФІНАНСОВІ УМОВИ КОНЦЕСІЇ **Стаття 34. Види платежів за концесійними договорами**

1. Концесійний договір має передбачати отримання концесіонером плати за суспільно значущі послуги, що надаються ним з використанням об'єкта концесії, від користувачів (споживачів) таких послуг.

2. Концесійним договором можуть бути передбачені платежі концесіонера на користь концесієдавця та/або платежі концесієдавця на користь концесіонера. Умови та порядок здійснення таких платежів визначаються концесійним договором відповідно до закону.

Платежі концесієдавця на користь концесіонера можливі у випадку, якщо концесіонер не може отримати повне відшкодування здійснених ним інвестицій за рахунок користувачів (споживачів) послуг.

3. Платежі концесіонера на користь концесієдавця можуть включати концесійні платежі та/або одноразову фіксовану плату, визначену концесійним договором з урахуванням положень цієї статті.

4. Умови здійснення концесійних платежів концесіонером, а також порядок їх розрахунку передбачаються концесійним договором та можуть визначатися:

як частка (у відсотках) отриманого концесіонером чистого доходу від провадження концесійної діяльності;

як частка (у відсотках) вартості наданого об'єкта концесії, визначеної за результатами його ринкової оцінки;

як фіксований платіж, що може залежати від обсягів товарів, робіт чи послуг, які надаються концесіонером;

в іншій формі, що відповідає законодавству України.

Концесійний платіж може визначатися шляхом поєднання різних підходів до його розрахунку. Методика розрахунку концесійних платежів затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі створення (нового будівництва) концесіонером об'єкта концесії концесійний платіж (за наявності) встановлюється з дати одержання концесіонером визначеного умовами концесійного договору доходу від експлуатації об'єкта концесії.

5. Концесійні платежі сплачуються відповідно до державного та місцевого бюджетів.

За рішенням концесієдавця частина концесійного платежу може сплачуватися на користь балансоутримувача відповідно до умов концесійного договору та бюджетного законодавства України.

Якщо концесієдавцем одночасно виступають декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, концесійним договором можуть визначатися умови розподілу концесійних платежів між державним і місцевим бюджетами відповідно до бюджетного законодавства України. Такі умови мають бути визначені у договорі про спільну участь на стороні концесієдавця, укладеному між відповідними органами державної влади, органами місцевого самоврядування.

6. Одноразова фіксована плата може бути передбачена умовами концесійного конкурсу. Одноразова фіксована плата передбачається з метою повного або часткового виконання зобов'язань балансоутримувача, що існують на момент затвердження концесієдавцем конкурсної документації, та/або для отримання додаткових надходжень до державного та/або місцевого бюджетів, та/або для покриття витрат на підготовку проекту, що здійснюється на умовах концесії (залучення радників, розроблення землепорядної документації та проведення її експертизи, на розроблення детального плану території відповідно до підтвердних документів тощо).

Мінімальний розмір одноразової фіксованої плати встановлюється умовами концесійного конкурсу.

Порядок сплати, розмір та цільове спрямування одноразової фіксованої плати визначаються концесійним договором.

7. Платежі концесієдавця на користь концесіонера можуть здійснюватися у формі плати за експлуатаційну готовність.

8. Умовами концесійного договору, якими передбачено плату за експлуатаційну готовність, також може бути передбачено сплату концесійних платежів у разі перевищення фактичними показниками попиту та/або пропозиції очікуваних показників, визначених концесійним договором.

9. Платежі концесіонера на користь концесієдавця та платежі концесієдавця на користь концесіонера вносяться грошовими коштами у безготівковій формі у строки та порядку, встановлені концесійним договором.

Стаття 35. Державна підтримка концесії

1. Державна підтримка може надаватися концесіонеру:

1) шляхом виплати плати за експлуатаційну готовність;

2) шляхом придбання концесієдавцем певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) концесіонером відповідно до концесійного договору;

3) шляхом постачання концесіонеру товарів (робіт, послуг), необхідних для виконання концесійного договору;

4) шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення) державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями та/або господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), які не є об'єктами концесії, але необхідні для виконання концесійного договору.

2. Державна підтримка концесії не є державною допомогою у розумінні Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" та не потребує обов'язкового повідомлення про державну допомогу уповноваженого органу з питань державної допомоги, за умови що така підтримка надається з дотриманням кожної з таких вимог:

1) концесіонера визначено за результатами концесійного конкурсу;

2) надання державної підтримки передбачено умовами концесійного конкурсу;

3) концесіонером визначено учасника, пропозиція якого отримала найвищу оцінку.

3. Державна підтримка, що надається для виконання концесійного договору, не повинна покривати переважну частину операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції, і не може перевищувати інвестиції концесіонера, передбачені концесійним договором.

4. Форми та максимальний обсяг державної підтримки відображаються в конкурсній документації. Рішення про надання державної підтримки приймається відповідно до бюджетного законодавства, а у випадках, передбачених пунктами 3 і 4 частини першої цієї статті, - концесієдавцем.

Розділ VII. ГАРАНТІЇ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Стаття 36.

Гарантії прав концесіонера

1. Держава гарантує стабільність умов реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, додержання прав і законних інтересів концесіонера.

Концесіонерам забезпечується рівноправний режим здійснення господарської діяльності, що виключає застосування заходів дискримінаційного характеру.

2. До прав і обов'язків концесіонера, визначених концесійним договором, застосовується законодавство України, чинне на день укладення концесійного договору (крім законодавства, що зменшує розмір податків чи зборів або скасовує їх, спрощує регулювання господарської діяльності, послаблює процедури державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, пом'якшує відповідальність концесіонера або в інший спосіб покращує становище концесіонера, яке має застосовуватися з дня набрання чинності таким законодавством).

Зазначені гарантії не поширюються на зміни законодавства щодо питань оборони, національної безпеки, забезпечення громадського порядку та охорони довкілля, ліцензування, правил та умов надання суспільно значущих послуг на ринках у стані природних монополій.

У разі прийняття державними органами або органами місцевого самоврядування рішень, що порушують права концесіонерів, збитки, завдані їм внаслідок прийняття таких рішень, підлягають відшкодуванню в повному обсязі у порядку, визначеному концесійним договором.

3. На концесіонера поширюється дія статті 20-1 Закону України "Про державно-приватне партнерство".

4. На концесіонера не поширюється дія нормативно-правових актів органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, якщо такі акти обмежують права концесіонера, визначені концесійним договором (крім приписів

органів державного контролю та нагляду, що видаються відповідно до законодавства України з метою створення умов для безпечного ведення робіт, охорони довкілля, збереження здоров'я населення).

5. Концесіонер може бути наділений спеціальними або ексклюзивними правами, які пов'язані з реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії. Такі права мають бути визначені у концесійному договорі та не можуть суперечити вимогам цього Закону.

Стаття 37. Гарантії прав кредиторів

1. Концесійний договір та/або договір про фінансування, та/або прямий договір повинен передбачити гарантії прав кредиторів.

2. Прямий договір може передбачати права кредитора у разі заміни концесіонера, зокрема, погодження такої заміни, якщо вона ініціюється концесієдавцем, та навпаки, право кредитора на вступ в права та обов'язки концесіонера, умови відшкодувань кредитору у випадку дострокового припинення концесійного договору та інші положення.

3. У разі розірвання концесійного договору концесієдавець може відшкодувати кредитору збитки, завдані достроковим припиненням договору, якщо це передбачено концесійним договором та прямим договором. Розмір такого відшкодування, порядок та строки його виплати визначаються відповідно до прямого договору.

4. Встановлення будь-яких обмежень, що створюють перешкоди для реалізації кредиторами своїх прав, пов'язаних із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії, забороняється.

Розділ VIII. ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ НА РИНКАХ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У СТАНІ ПРИРОДНОЇ МОНОПОЛІЇ

Стаття 38. Особливості концесії на ринках, що перебувають у стані природної монополії

1. У концесійному договорі, умовами якого передбачено надання суспільно значущих послуг, що підлягають державному регулюванню у сферах природних монополій, крім істотних умов, передбачених цим Законом, визначаються:

зобов'язання концесієдавця компенсувати концесіонеру частку внесених ним інвестицій на створення (будівництво) об'єкта концесії в рамках виконання концесійного договору (враховуючи витрати, здійснені ним у зв'язку із залученням боргового фінансування, та премію за ризик), яка не може бути відшкодована концесіонером внаслідок встановлення органом державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги нижчими, ніж передбачено

концесійним договором;

та/або право концесіонера зупинити виконання інвестиційних зобов'язань до затвердження органом державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги на рівні, передбаченому концесійним договором;

та/або право концесіонера ініціювати внесення на запропонованих концесійним договором умовах змін до концесійного договору щодо обсягів та строків внесення інвестицій, термінів прийняття об'єкта концесії в експлуатацію, а також щодо визначених концесійним договором показників результативності суспільно значущих послуг у порядку та на засадах, передбачених концесійним договором.

2. Концесіонер, який надає суспільно значущі послуги, що підлягають державному регулюванню у сферах природних монополій, зобов'язаний отримати всі необхідні дозволи та/або ліцензії для провадження такої діяльності протягом шести місяців з дня укладення концесійного договору та забезпечити безперервне надання таких послуг.

Розділ ІХ. ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ ЩОДО БУДІВНИЦТВА ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ АВТОМОБІЛЬНИХ ДОРІГ

Стаття 39. Об'єкт концесії щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг

1. У разі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг об'єктом концесії є автомобільні дороги загального користування.

Проект, що здійснюється на умовах концесії щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг, може бути реалізований лише за умови наявності альтернативного безоплатного проїзду (автомобільна дорога) протягом усього строку експлуатації платної автомобільної дороги відповідно до Закону України "Про автомобільні дороги".

2. Концесіонеру надається право на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільної дороги в порядку та на умовах, визначених концесійним договором та законом.

Під будівництвом автомобільної дороги розуміється комплекс дорожньо-будівельних та проектних робіт, пов'язаних із новим будівництвом та/або реконструкцією, та/або капітальним ремонтом автомобільної дороги.

Стаття 40. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг загального користування державного значення

1. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг загального користування державного значення на умовах концесії приймає Кабінет Міністрів України на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

2. У рішенні про доцільність будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії обов'язково зазначаються:

концесіодавець, який визначається Кабінетом Міністрів України;

органи виконавчої влади, відповідальні за організацію роботи щодо відчуження, вилучення, викупу земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

загальна характеристика та технічні параметри автомобільної дороги;

орієнтовна вартість будівництва автомобільної дороги та базові фінансові показники проекту, що здійснюється на умовах концесії;

орієнтовні межі та площі земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

граничний строк, на який надається концесія;

граничний розмір плати за експлуатаційну готовність;

очікувана інтенсивність руху;

граничний розмір плати за разовий проїзд такою дорогою;

маршрут альтернативного безоплатного проїзду;

необхідні заходи з підготовки до проведення концесійного конкурсу;

інші умови будівництва та експлуатації автомобільної дороги на умовах концесії.

Після прийняття зазначеного рішення щодо земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги на умовах концесії, встановлюються відповідні обтяження у визначеному законодавством порядку.

Умови проведення концесійного конкурсу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 41. Особливості реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільної

дороги

1. Державне підприємство, установа або організація, що є землекористувачем та відповідно замовником будівництва автомобільної дороги, зобов'язане укласти з концесіонером договір про делегування функцій замовника будівництва відповідно до умов концесійного договору. Договір про делегування функцій замовника будівництва визначає права, обов'язки та відповідальність концесіонера у зв'язку із здійсненням ним функцій замовника будівництва від імені та в інтересах відповідного землекористувача відповідно до містобудівного законодавства та компенсації землекористувачу земельного податку.

Під договором про делегування функцій замовника будівництва розуміється договір, відповідно до умов якого замовник передає концесіонеру права на здійснення проекту будівництва, включаючи, але не обмежуючись правом на отримання дозвільних документів на будівництво від імені та в інтересах замовника, право на укладення від власного імені договорів генерального підряду на будівництво, на розроблення проектно-кошторисної документації. Термін "замовник" вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності".

2. Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору або отримане концесіонером відповідно до умов концесійного договору та розташоване у межах смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права державної, комунальної власності, крім об'єктів дорожнього сервісу, які можуть бути власністю концесіонера відповідно до умов концесійного договору.

Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору та розташоване за межами смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права власності концесіонера, якщо інше не визначено концесійним договором.

3. Прийняття в експлуатацію автомобільної дороги є підставою для її включення в установленому порядку до переліку автомобільної дороги загального користування.

4. Концесійний договір щодо будівництва та подальшої експлуатації автомобільних доріг укладається на строк, визначений у такому договорі, який має становити не менше 10 років та не більше 50 років.

Стаття 42. Плата за проїзд автомобільною дорогою

1. Розмір плати за разовий проїзд автомобільною дорогою загального користування, побудованою на умовах концесії, визначається концесіонером відповідно до концесійного договору та з урахуванням тарифної сітки плати за разовий проїзд автомобільною дорогою за кожний кілометр та не може бути

більшим максимального розміру плати, що встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням виду транспортного засобу та рівня інфляції.

2. Порядок безоплатного проїзду автомобільними дорогами, побудованими на умовах концесії, та розмір відшкодування концесіонеру (в разі стихійного лиха, катастрофи, епідемії, епізоотії, проїзду транспортних засобів, що використовуються органами державної влади, підрозділами Міністерства оборони України, Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Національної поліції України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, та швидкої медичної допомоги) визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 43. Платежі у концесійному договорі

1. Плата за експлуатаційну готовність автомобільної дороги сплачується концесіонеру відповідно до умов концесійного договору після прийняття автомобільної дороги в експлуатацію та залежить від досягнення концесіонером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності автомобільної дороги.

У разі недосягнення концесіонером показників результативності розмір плати за експлуатаційну готовність може бути зменшений на суму штрафних санкцій, передбачених концесійним договором.

2. Концесійні платежі вносяться концесіонером відповідно до умов концесійного договору, якщо інтенсивність руху на автомобільній дорозі за результатами звітного року перевищує очікувану, що визначена концесійним договором.

Концесійні платежі зараховуються до державного дорожнього фонду України.

Розділ X. ЗАСТОСОВНЕ ПРАВО І ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 44. Застосовне право

1. Концесійний договір регулюється правом України, якщо інше не передбачено таким договором.

2. Сторони є вільними у виборі законодавства, що регулює їхні правовідносини, які виникають на підставі інших договорів, укладених з метою реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, якщо інше не передбачено законодавством України.

Стаття 45. Вирішення спорів

1. Будь-які спори, що виникають у зв'язку з виконанням зобов'язань, передбачених концесійним договором, прямим договором чи будь-яким іншим договором, пов'язаним з реалізацією проекту, що здійснюється на умовах

концесії, вирішуються шляхом проведення переговорів у строки, погоджені сторонами у відповідному договорі чи в двосторонніх інвестиційних угодах, ратифікованих Україною.

2. Сторони концесійного договору можуть вільно обрати механізм вирішення спорів, включаючи медіацію, незобов'язуючу експертну оцінку, національний або міжнародний комерційний чи інвестиційний арбітраж, у тому числі арбітраж з місцезнаходженням за кордоном (якщо засновником концесіонера є підприємство з іноземними інвестиціями у розумінні Закону України "Про режим іноземного інвестування"), і процедурні правила вирішення спорів.

3. На вимогу концесіонера чи кредитора держава має право відмовитися від імунітету в концесійному договорі чи прямому договорі. Така відмова поширюється на всі судові рішення, рішення міжнародних комерційних арбітражів, рішення у провадженнях щодо попереднього забезпечення позову, а також на виконання рішень судових і арбітражних органів.

Розділ XI. КОНТРОЛЬ, МОНІТОРИНГ ТА ЗАВЕРШАЛЬНА ОЦІНКА КОНЦЕСІЙ

Стаття 46. Контроль та моніторинг виконання концесійних договорів

1. Контроль за виконанням концесійних договорів здійснюють концесієдавець, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або концесійним договором.

Під час здійснення контролю за виконанням концесійних договорів не допускається втручання в господарську діяльність концесіонера або третіх сторін, залучених концесіонером, а також розголошення конфіденційної інформації, яка стала відомою під час здійснення контролю.

Концесіонери надають концесієдавцям інформацію про виконання концесійного договору в порядку, передбаченому таким договором.

Моніторинг виконання концесійних договорів здійснюється органом з державно-приватного партнерства шляхом отримання від концесієдавців щорічних звітів про виконання концесійного договору, які надаються в порядку та за формою, затвердженими органом з державно-приватного партнерства.

2. Орган з державно-приватного партнерства здійснює моніторинг, узагальнення та оприлюднення в установленому порядку результатів здійснення концесії, у тому числі здійснення оцінки та моніторингу загального рівня ризиків концесієдавців в концесійних договорах.

Стаття 47. Завершальна оцінка здійснення концесії

1. Після закінчення виконання концесійного договору проводиться завершальна оцінка здійснення концесії.

Завершальна оцінка проводиться щодо об'єктів:

державної власності - органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не був залучений до підготовки та/або реалізації проекту, що здійснювався на умовах концесії;

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такий орган не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим;

комунальної власності - органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні".

2. Концесієдавець та концесіонер повинні надати органу, що проводить завершальну оцінку здійснення концесії, всю необхідну інформацію для її проведення.

3. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення концесії готується звіт, який надсилається до органу з державно-приватного партнерства для аналізу.

Метою завершальної оцінки здійснення концесії є узагальнення результатів виконання концесійного договору, виявлення проблем та аналіз усіх ризиків, які виникали під час реалізації проекту, що здійснювався на умовах концесії, а також у разі необхідності - підготовка пропозицій про внесення змін до законодавства.

РОЗДІЛ XII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім положень, що визначають використання ЕТС, які набирають чинності з дня початку функціонування ЕТС для проведення концесійного конкурсу, конкурентного діалогу та публікації документів у процедурі прямих переговорів з орендарем державного майна, що передається в концесію, але не пізніше 1 вересня 2021 року.

{Пункт 1 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом № 1024-IX від 02.12.2020}

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України "Про концесії" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 41, ст. 372 із наступними змінами);

Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 3, ст. 21 із наступними змінами).

3. Установити, що:

процедура визначення концесіонера, передбачена розділом III цього Закону, застосовується до проектів, підготовка яких була розпочата до набрання чинності цим Законом, за умови що рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії прийнято відповідно до Закону України "Про державно-приватне партнерство";

завершення концесійних конкурсів, розпочатих до набрання чинності цим Законом, та укладення концесійних договорів за результатами проведення таких конкурсів здійснюються з використанням процедури, за якою вони розпочаті;

до концесійних договорів, укладених за результатами концесійних конкурсів, розпочатих до набрання чинності цим Законом, можуть вноситися зміни, пов'язані з набранням чинності цим Законом.

4. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Договори концесії, укладені до набрання чинності цим Законом, є чинними до моменту закінчення строку їх дії відповідно до умов таких договорів.

6. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

статтю 94 викласти в такій редакції:

"Стаття 94. Право приватного партнера, зокрема концесіонера, на земельну ділянку

1. Для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, приватному партнеру (концесіонеру) надаються в оренду земельні ділянки (крім концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг) у порядку, встановленому цим Кодексом.

2. Земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії) та зазначені в рішенні про доцільність здійснення державно-приватного партнерства (концесії) та/або договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства (концесійному договорі), передаються в оренду виключно приватному партнеру, концесіонеру, визначеному в порядку, встановленому Законом України "Про концесію" або Законом України "Про державно-приватне партнерство".

Зазначені земельні ділянки можуть бути передані іншим особам лише у разі прийняття державним партнером або концесієдавцем рішення про відміну конкурсу або визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які відповідно до цього Кодексу наділені повноваженнями щодо передачі земельних ділянок у користування, зобов'язані у тримісячний строк з дня звернення передати приватному партнеру (концесіонеру) земельну ділянку (ділянки), визначену (визначені) договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства (концесійним договором), в оренду на строк дії такого договору (крім концесії на будівництво та подальшу експлуатацію автомобільних доріг).

3. Земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії) та зазначені в рішенні про доцільність здійснення державно-приватного партнерства (концесії), не можуть бути поділені, об'єднані з іншими земельними ділянками, передані в заставу, приватну власність та користування до моменту передачі такої земельної ділянки приватному партнеру (концесіонеру) або прийняття державним партнером (концесієдавцем) рішення про відміну конкурсу або визнання концесійного конкурсу таким, що не відбувся (якщо земельна ділянка була сформована до моменту оголошення конкурсу).

4. Передача концесіонеру або приватному партнеру будівель, споруд, іншого нерухомого майна державних та/або комунальних підприємств, установ, організацій є підставою для припинення права постійного користування на земельні ділянки, на яких вони розміщені та які є необхідними для здійснення державно-приватного партнерства (концесії), крім випадку концесії на будівництво (нове будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт) та подальшу експлуатацію автомобільних доріг.

Припинення права постійного користування земельною ділянкою здійснюється на підставі рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування, до повноважень якого належить надання відповідної земельної ділянки в оренду за клопотанням приватного партнера, концесіонера.

5. Припинення права постійного користування земельною ділянкою (ділянками), визначеною (визначеними) частиною четвертою цієї статті, відбувається без згоди землекористувача. Одночасно з припиненням права постійного користування земельною ділянкою державної або комунальної власності відбувається передача відповідної земельної ділянки в оренду приватному партнеру, концесіонеру";

у статті 123:

частину другу доповнити абзацом третім такого змісту:

"У разі звернення з клопотанням про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки особи, яка є державним партнером (концесієдавцем) відповідно до законів України "Про державно-приватне партнерство", "Про концесію" та зацікавлена в отриманні в користування земельної ділянки для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, або уповноваженої нею особи до клопотання додається копія рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, зокрема у формі концесії";

частину третю доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"У разі встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) або формування земельної ділянки, необхідної для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії), замовником документації із землеустрою є державний партнер (концесієдавець), а також за його дорученням державне або комунальне підприємство, установа, організація чи господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі";

після частини дев'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"10. Якщо земельна ділянка надається в оренду для здійснення державно-приватного партнерства, зокрема концесії, погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки, замовником якого був державний партнер, концесієдавець або за його дорученням державне або комунальне підприємство, установа, організація чи господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству (а в разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи землепорядної документації згідно із

законом - після отримання позитивного висновку державної експертизи), подається приватним партнером, концесіонером до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу.

У разі якщо земельна ділянка державної або комунальної власності формується до проведення конкурсу з визначення приватного партнера, концесійного конкурсу, передача її в оренду здійснюється після укладення концесійного договору або іншого договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Якщо така земельна ділянка перебуває у постійному користуванні, рішення органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування про передачу її в оренду приватному партнеру, концесіонеру для здійснення державно-приватного партнерства, концесії є одночасно рішенням про припинення права постійного користування такою земельною ділянкою.

Поділ земельної ділянки державної або комунальної власності, яка перебуває у постійному користуванні, здійснений до проведення конкурсу з визначення приватного партнера, концесійного конкурсу з метою подальшої передачі однієї чи декількох земельних ділянок, сформованих внаслідок такого поділу, в оренду приватному партнеру, концесіонеру для здійснення державно-приватного партнерства, концесії, не припиняє права постійного користування до прийняття рішення про передачу її в оренду приватному партнеру, концесіонеру.

Земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, зокрема концесії, підлягають передачі в оренду приватному партнеру, концесіонеру на строк дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або концесійного договору".

У зв'язку з цим частини десяту - чотирнадцяту вважати відповідно частинами одинадцятою - п'ятнадцятою;

статтю 141 доповнити пунктом "ж" такого змісту:

"ж) передача приватному партнеру, концесіонеру нерухомого майна, розміщеного на земельній ділянці, що перебуває в користуванні державного або комунального підприємства та є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії";

2) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

частину третю статті 22 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Зазначені суб'єкти управління у державному секторі економіки можуть приймати рішення, необхідні для підготовки до реалізації та здійснення державно-приватного партнерства (концесії), які є обов'язковими до виконання підприємствами, установами, організаціями, що перебувають у сфері їх управління";

статтю 406 викласти в такій редакції:

"Стаття 406. Концесія

1. Концесія - форма здійснення державно-приватного партнерства, яка полягає в наданні концесієдавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом концесії, та/або надання суспільно значущих послуг в порядку та на умовах, визначених концесійним договором, і передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції.

2. Концесійна діяльність здійснюється на основі концесійних договорів, що укладаються відповідно до законодавства України між концесіонером та концесієдавцем";

статті 407-410 виключити;

3) статтю 16 Лісового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170) доповнити частиною другою такого змісту:

"Ліси на землях державної та комунальної власності, спеціалізовані лісгосподарські підприємства не є об'єктами державно-приватного партнерства згідно із Законом України "Про державно-приватне партнерство", зокрема об'єктами концесії згідно із Законом України "Про концесію";

4) частину третю статті 75 Повітряного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 48-49, ст. 536) викласти в такій редакції:

"3. Державний та/або комунальний аеродром та аеродромні об'єкти (злітно-посадкові смуги, руліжні доріжки, перони, інші елементи аеродромів) можуть передаватися приватному інвестору відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору, договору оренди, а також бути предметом інших договорів, що укладаються за правилами, визначеними законодавством України. Істотною умовою таких договорів є заборона зміни цільового призначення об'єктів аеродрому, що забезпечують його основну виробничу діяльність";

5) частину першу статті 20 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) доповнити пунктом 17 такого змісту:

"17) справи, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів, крім спорів, розгляд яких здійснюється в порядку іншого судочинства";

6) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

частину першу статті 19 доповнити пунктами 14 і 15 такого змісту:

"14) спорах із суб'єктами владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства;

15) спорах, що виникають у зв'язку з оголошенням, проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу";

частину третю статті 22 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Апеляційним адміністративним судам як судам першої інстанції підсудні справи за позовами про примусове відчуження з мотивів суспільної необхідності земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, а також спори за участю суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства та спори, що виникають у зв'язку з проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу";

статтю 46 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"3. Позивачем в адміністративній справі щодо спорів, що виникають у зв'язку з проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу можуть бути лише претенденти та/або учасники такого конкурсу".

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

частину другу статті 122 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Для звернення до адміністративного суду з позовами у спорах за участю суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності

здійснення державно-приватного партнерства та позовами у спорах, що виникають у зв'язку з проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу, встановлюється тримісячний строк з дня, коли особа дізналася або мала дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів";

7) у Законі України "Про інвестиційну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646 із наступними змінами):

частину п'яту статті 2 доповнити словами "крім державної підтримки інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається у порядку, встановленому законами України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесію";

частину першу статті 15 після слова "крім" доповнити словами "інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, та";

{Підпункт 8 пункту 6 розділу XII втратив чинність на підставі Закону № 157-ІХ від 03.10.2019}

9) у Законі України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

в абзаці першому пункту 30 частини першої статті 26 слова "про надання у концесію об'єктів права комунальної власності" замінити словами "прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, у тому числі на умовах концесії";

у підпункті 4 пункту "а" статті 29 слова "підготовка і внесення на розгляд ради пропозицій щодо визначення сфер господарської діяльності та переліку об'єктів, які можуть надаватися у концесію" виключити;

пункт 19 частини першої статті 43 викласти в такій редакції:

"19) вирішення за дорученням відповідних рад питань про продаж, передачу в оренду, під заставу об'єктів комунальної власності або прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, у тому числі на умовах концесії, що забезпечують спільні потреби територіальних громад і перебувають в управлінні районних, обласних рад, а також придбання таких об'єктів в установленому законом порядку";

частину п'яту статті 60 після слів "фізичним особам" доповнити словами "укладати договори в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори";

10) у Законі України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 14, ст. 60 із наступними змінами):

у статті 3:

у частині третій:

у пункті 6 слова "(крім випадків передачі відповідної новозбудованої автомобільної дороги у концесію)" замінити словами "крім випадків будівництва (нового будівництва, реконструкції, капітального ремонту) та подальшої експлуатації відповідної автомобільної дороги загального користування на умовах концесії";

пункт 6-1 викласти в такій редакції:

"6-1) концесійних платежів - у разі будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії";

у частині четвертій:

пункт 1 доповнити словами "виплату приватному партнеру/концесіонеру плати за експлуатаційну готовність автомобільної дороги загального користування державного значення та інших виплат у порядку та на умовах, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором";

пункт 2 після слів "доріг загального користування місцевого значення" доповнити словами "виплату приватному партнеру/концесіонеру плати за експлуатаційну готовність автомобільної дороги загального користування та інших виплат у порядку та на умовах, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором";

у частині першій статті 5 слова "(крім випадків передачі відповідної новозбудованої автомобільної дороги у концесію)" замінити словами "крім випадків будівництва (нового будівництва, реконструкції, капітального ремонту) та експлуатації відповідної автомобільної дороги загального користування на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору";

11) у Законі України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190; 2013 р., № 17, ст. 154):

частину першу статті 31 доповнити словами "зокрема шляхом укладення договорів у випадках, встановлених законами";

статтю 35 доповнити частиною шостою такого змісту:

"Місцеві державні адміністрації мають право укладати договори у випадках, встановлених законами";

12) у статті 55 Закону України "Про землеустрій" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282; 2015 р., № 31, ст. 293):

частину дев'яту викласти в такій редакції:

"Технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) розробляється без надання дозволу Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу України, у разі передачі:

а) у власність чи користування земельної ділянки державної чи комунальної власності, на якій розташовано житловий будинок, право власності на який зареєстровано. Така технічна документація розробляється на замовлення власника житлового будинку;

б) у користування земельної ділянки державної чи комунальної власності, що перебуває в постійному користуванні підприємств, установ, організацій, на якій розташоване нерухоме майно (будівля, споруда), яке є об'єктом державно-приватного партнерства (концесії). Така технічна документація розробляється на замовлення державного партнера (концесієдавця);

13) частину другу статті 3 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79 із наступними змінами) доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

"актів органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, чи про недоцільність його здійснення, про проведення та затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера (концесіонера), що схвалюються у визначеному законом порядку";

14) у Законі України "Про оренду землі" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102 із наступними змінами):

статтю 7 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"Право оренди земельної ділянки державної або комунальної власності, наданої для здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі на умовах концесії, переходить до нового приватного партнера, концесіонера у разі зміни приватного партнера, концесіонера, що здійснюється у порядку, передбаченому Законом України "Про концесію" та Законом України "Про державно-приватне партнерство";

абзац дев'ятий частини першої статті 31 викласти в такій редакції:

"припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору (щодо договорів оренди землі, укладених у рамках такого партнерства/концесії)";

15) у Законі України "Про екологічний аудит" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 45, ст. 500; 2009 р., № 24, ст. 297; 2012 р., № 49, ст. 553):

статтю 11 після слів "в концесію" доповнити словами "(щодо об'єктів підвищеної екологічної небезпеки)";

в абзаці третьому частини третьої статті 12 слова "передача в концесію об'єктів державної та комунальної власності" замінити словами "передача в концесію об'єктів підвищеної екологічної небезпеки";

16) пункт 1 частини першої статті 77 Закону України "Про міжнародне приватне право" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 32, ст. 422; 2016 р., № 10, ст. 97) викласти в такій редакції:

"1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ, що стосуються укладення, зміни, розірвання та виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та реєстрації речових прав на такий об'єкт";

17) у Законі України "Про автомобільні дороги" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 51, ст. 556; 2018 р., № 14, ст. 80):

у статті 27:

у частині першій слова "крім випадків будівництва та експлуатації новозбудованих автомобільних доріг на умовах концесії" замінити словами "крім випадків будівництва (нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту) і подальшої експлуатації автомобільної дороги загального

користування на умовах концесії";

у частині третій слова "будівництва та експлуатації новозбудованих автомобільних доріг на умовах концесії" замінити словами "будівництва (нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту) і подальшої експлуатації автомобільної дороги загального користування на умовах концесії";

у статті 29:

частину третю викласти в такій редакції:

"Максимальний розмір плати та порядок її справляння встановлюються Кабінетом Міністрів України. У разі віднесення автомобільних доріг загального користування до розряду платних відповідно до рішення Кабінету Міністрів України про їх будівництво та подальшу експлуатацію на умовах концесії розмір плати та процедура її справляння встановлюються відповідно до Закону України "Про концесію";

у частині шостій слова "(крім випадків передачі новозбудованої автомобільної дороги у концесію)" замінити словами "крім випадків будівництва (нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту) і подальшої експлуатації автомобільної дороги загального користування на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору";

18) у Законі України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами):

у частині першій статті 3:

в абзаці сьомому слово "концесію" виключити;

після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

"державне майно, передане та/або створене (збудоване) на підставі договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства (у тому числі концесійного договору)".

У зв'язку з цим абзаци восьмий - десятий вважати відповідно абзацами дев'ятим - одинадцятим;

у статті 4:

у частині першій:

абзац дев'ятий доповнити словами і цифрами "державне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого

належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі";

доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

"За рішенням Кабінету Міністрів України або центрального органу виконавчої влади, що здійснює функції з управління відповідними об'єктами державної власності/корпоративними правами, державне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, здійснюють управління об'єктами державної власності в частині виконання повноважень концесієдавця";

у частині другій статті 5:

пункт 18 доповнити підпунктом "я-1" такого змісту:

"я-1) залучення радників для підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, та визначення розміру їх винагороди";

доповнити пунктом 27 такого змісту:

"27) за зверненням державного партнера (концесієдавця) затверджує плани заходів з підготовки та реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії";

у частині першій статті 6:

пункт 20-1 після слів "управління майном" доповнити словами "та договори, укладені в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори";

доповнити пунктами 20-2-20-5 такого змісту:

"20-2) відповідно до закону укладають договори щодо спільної участі на стороні державного партнера (концесієдавця) із уповноваженими органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування, державними підприємствами, установами, організаціями або господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, визначаючи зустрічні права та зобов'язання щодо здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

20-3) відповідно до закону укладають цивільно-правові договори з міжнародними фінансовими організаціями щодо підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

20-4) відповідно до закону приймають рішення про заборону здійснення певних дій, внаслідок яких може відбутися відчуження майна чи зменшення його вартості, що планується до передачі в рамках проекту на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

20-5) приймають рішення щодо фінансування за рахунок підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, повноваження з управління корпоративними правами держави яких вони здійснюють, витрат, пов'язаних з підготовкою до реалізації та реалізацією проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії";

підпункт "ж" пункту 2 частини першої статті 7 виключити;

у статті 13:

абзац другий частини другої доповнити словами "крім випадків укладення договору про спільну діяльність в рамках державно-приватного партнерства";

доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. У разі якщо концесійний платіж розраховується як частка (у відсотках) вартості наданого в концесію об'єкта, вартість майна об'єкта концесії визначається концесієдавцем за результатами його оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. Така оцінка здійснюється за кошти балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, або за кошти концесієдавця";

19) у Законі України "Про державно-приватне партнерство" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 524 із наступними змінами):

статтю 1 викласти в такій редакції:

"Стаття 1. Визначення основних термінів та ознаки державно-приватного партнерства

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

державно-приватне партнерство - співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних

державних органів, що згідно із Законом України "Про управління об'єктами державної власності" здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, Національною академією наук України, національних галузевих академій наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом;

договір про фінансування - договір між приватним партнером та кредитором (кредиторами) чи їхніми представниками, укладений з метою фінансування проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства;

кредитор - будь-яка фінансова установа, міжнародна фінансова організація, що надала чи має намір надати боргове фінансування або видала гарантію приватному партнеру для виконання ним зобов'язань за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;

плата за експлуатаційну готовність - обумовлені договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, платежі на користь приватного партнера, що сплачуються після прийняття об'єкта державно-приватного партнерства в експлуатацію, розмір яких залежить від досягнення приватним партнером показників результативності, визначених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;

показники результативності - кількісні та якісні показники щодо надійності та доступності об'єкта державно-приватного партнерства, що повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, з урахуванням його мети та завдань;

прямий договір - договір між державним партнером, приватним партнером та кредитором (кредиторами), що визначає порядок та умови зміни приватного партнера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, пов'язані зі зміною приватного партнера, виконання фінансових зобов'язань приватного партнера перед кредитором (кредиторами) та інші положення, спрямовані на недопущення розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

радник - фізична та/або юридична особа, яка за договором бере на себе зобов'язання щодо надання послуг у процесі підготовки проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства;

суспільно значущі послуги - послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу користувачів (споживачів) та/або надання яких має забезпечуватися органами державної влади, органами місцевого самоврядування або державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 50 і більше відсотків акцій (часток) яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

2. На стороні приватного партнера у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами. Відносини між приватними партнерами та порядок визначення приватного партнера для представництва інтересів інших приватних партнерів у відносинах з державним партнером визначаються умовами договору, укладеного між приватними партнерами, або умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Такі особи несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Крім переможця (переможців) конкурсу з визначення приватного партнера приватним партнером може виступати юридична особа, створена для здійснення державно-приватного партнерства переможцем (переможцями) конкурсу з визначення приватного партнера, якщо це передбачено умовами відповідного конкурсу.

Переможець (переможці) конкурсу несе (несуть) у повному обсязі відповідальність за виконання зобов'язань за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства.

За рішенням державного партнера на стороні державного партнера у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, можуть брати участь державне, комунальне підприємство, установа, організація, господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, на яких може бути покладено виконання окремих зобов'язань у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства. Державний партнер несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями такого підприємства, установи, організації або господарського товариства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Державним партнером у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, одночасно можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, Національна академія наук України, галузеві академії наук. Права та обов'язки зазначених осіб щодо їх спільної участі

у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, визначаються договором, укладеним між ними.

Такий договір повинен бути укладений до моменту затвердження конкурсної документації та може містити інформацію про права та обов'язки, у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі розподіл прав на об'єкт державно-приватного партнерства після його прийняття в експлуатацію, та інші умови.

Копія такого договору повинна бути додана до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

3. До ознак державно-приватного партнерства належать:

1) створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкція, реставрація, капітальний ремонт та технічне переоснащення) об'єкта державно-приватного партнерства та/або управління (користування, експлуатація, технічне обслуговування) таким об'єктом;

2) довготривалість відносин (від 5 до 50 років);

3) передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства;

4) внесення приватним партнером інвестицій в об'єкт державно-приватного партнерства.

Всі інвестиційні проекти, що відповідають ознакам державно-приватного партнерства, мають бути реалізовані лише із застосуванням вимог цього Закону";

статтю 2 доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

"3. Відносини, що виникають у зв'язку із державно-приватним партнерством, не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно норми щодо внесення змін до цього Закону.

4. На відносини, що виникають у зв'язку з вибором приватного партнера та виконанням договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, та з наданням державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства, не поширюється законодавство про публічні закупівлі";

у статті 4:

абзаци другий та дванадцятий частини першої виключити;

перше речення частини другої після слів "в інших сферах діяльності" доповнити словами "які передбачають надання суспільно значущих послуг";

у статті 5:

у частині першій:

в абзаці першому слова "договори про" виключити;

в абзаці другому слово "концесію" замінити словами "концесійний договір";

в абзаці третьому слова "управління майном" замінити словами "договір управління майном";

в абзаці четвертому слова "спільну діяльність" замінити словами "договір про спільну діяльність";

у частині третій слова "ініціювання відповідної форми державно-приватного партнерства" виключити;

статтю 6 виключити;

частини другу, третю і четверту статті 7 викласти в такій редакції:

"2. Об'єктами державно-приватного партнерства є:

існуючі, зокрема відтворювані (шляхом реконструкції, реставрації, капітального ремонту та технічного переоснащення) об'єкти, що перебувають у державній або комунальній власності чи належать Автономній Республіці Крим, або майно господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим;

створювані або новозбудовані об'єкти відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Об'єкт державно-приватного партнерства може складатися з майна, що перебуває на балансі кількох державних, комунальних підприємств, установ, організацій, майна господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

3. Передача приватному партнеру об'єкта державно-приватного партнерства, у тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт та технічне переоснащення приватним партнером, не зумовлює перехід права власності на цей об'єкт до приватного партнера та не припиняє права державної чи комунальної власності на такий об'єкт. Такі об'єкти підлягають поверненню державному партнеру після припинення дії відповідного договору у порядку,

передбаченому договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

4. Нерухоме майно, новозбудоване приватним партнером на підставі та відповідно до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, є об'єктом державної чи комунальної власності, якщо інше не передбачено цим Законом.

Приватний партнер має право передавати частину майна, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, в оренду, якщо це передбачено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства. У такому разі договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, має містити вичерпний перелік майна, що може передаватися в оренду, умови передачі в оренду та порядок списання такого майна.

На об'єкт державно-приватного партнерства протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, не поширюється законодавство України про оренду державного та комунального майна, а також законодавство України, що регулює порядок списання такого майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду та порядок його списання регулюються договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Приватний партнер, за погодженням з державним партнером, може передати всі або частину своїх майнових прав, що впливають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, третій особі на строк, що не перевищує строку такого договору, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Майнові права, що впливають з договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, за погодженням з державним партнером можуть бути предметом застави, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства. Передача в заставу майнових прав, що впливають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можлива виключно за умови передачі в заставу всього комплексу прав приватного партнера, що впливають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Звернення стягнення на предмет застави в такому випадку відбувається виключно шляхом заміни приватного партнера відповідно до положень прямого договору.

Для цілей цього Закону місцезнаходженням майнових прав, що впливають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, є держава Україна.

Приватний партнер є власником рухомого майна, придбаного ним для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, якщо інше не встановлено таким договором.

Передача приватному партнеру об'єкта державно-приватного партнерства або будівництво приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі будівництва приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства реєстрації речових прав приватного партнера передують реєстрація права власності держави або територіальної громади, крім випадків, передбачених абзацом десятим цієї частини.

Об'єкти державно-приватного партнерства відображаються на балансі приватного партнера та відокремлюються від його майна. Щодо такого майна приватний партнер веде відокремлений облік.

Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено виникнення спільної часткової власності державного та приватного партнера на створювані (новозбудовані) об'єкти державно-приватного партнерства. Порядок визначення часток у праві власності створюваних (новозбудованих) об'єктів, що перебувають у спільній частковій власності державного та приватного партнера, а також умови і порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності визначаються договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства";

у статті 8:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідним є отримання приватним партнером земельних ділянок та/або права на забудову відповідних земельних ділянок, передача відповідних земельних ділянок в оренду приватному партнеру на строк дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється в порядку, визначеному Земельним кодексом України, а передача права забудови здійснюється з урахуванням норм, встановлених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності";

абзаци другий і четвертий виключити;

частину другу виключити;

статтю 10 викласти в такій редакції:

"Стаття 10. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства

1. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства готуються центральними, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, Національною академією наук України, галузевими академіями наук, державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, або особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, і подаються до органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.

Пропозиція про здійснення державно-приватного партнерства складається з техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства, зміст якого визначається Порядком проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо ініціаторами підготовки пропозиції є центральні, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, Національна академія наук України, галузеві академії наук, державні, комунальні підприємства, установи, організації, господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, підготовка пропозиції здійснюється у два етапи.

На першому етапі здійснюється підготовка концептуальної записки здійснення державно-приватного партнерства, зміст якої визначається Порядком проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України, проведення її детального аналізу, за результатами якого приймається рішення щодо доцільності або недоцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

На другому етапі - підготовка техніко-економічного обґрунтування.

У розгляді пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, повинно бути відмовлено, якщо:

центральними, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, органами влади Автономної Республіки Крим, Національною академією наук України, галузевими академіями наук, державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, розпочато підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що повністю або частково співпадає щодо об'єкта державно-приватного партнерства з поданою на розгляд пропозицією, зокрема прийнято рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства. Зазначена підстава для відмови не може бути використана у разі, якщо пройшло більше одного року з дня прийняття рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства;

орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, вже проводить аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо пропозиції, яка повністю або частково співпадає щодо об'єкта державно-приватного партнерства з поданою на розгляд пропозицією.

2. Для підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства центральний, місцевий орган виконавчої влади, органи місцевого самоврядування або органи влади Автономної Республіки Крим, Національна академія наук України, галузеві академії наук, державні, комунальні підприємства, установи, організації, господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, або орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, для проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства можуть залучати міжнародні фінансові організації та/або радників.

Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів Національної академії наук України, галузевих академій наук, державного, комунального підприємства, установи, організації, господарського товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

3. До дня подання пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства особи, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, можуть вступити в переговори із державним партнером і обмінюватися з ним

інформацією, необхідною для підготовки такої пропозиції. У разі обміну інформацією, що визначена однією із сторін як конфіденційна, підписання між сторонами договору про нерозголошення конфіденційної інформації є обов'язковим";

у статті 11:

у частині першій:

в абзаці першому слова "або за ініціативою уповноваженого органу" виключити;

абзац другий пункту 1 після слова "показників" доповнити словами "фінансової моделі";

доповнити абзацом десятим такого змісту:

"Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, передбаченої пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства, здійснюється приватним партнером після підписання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, відповідно до Закону України "Про оцінку впливу на довкілля";

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

"державної власності - центральним або місцевим органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства";

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

"4. У разі ініціювання здійснення державно-приватного партнерства особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, може запитувати у таких осіб додаткову інформацію та документи, а також уточнювати інформацію щодо змісту пропозиції".

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. За результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства складається один з таких висновків про:

доцільність прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;

недоцільність прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства може містити перелік заходів, що мають бути здійснені до моменту оголошення конкурсу з визначення приватного партнера.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, та іншими визначеними в Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, затвердженому Кабінетом Міністрів України, органами державної влади. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності та майна, що належить Автономній Республіці Крим, підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, якщо відповідно до такого висновку передбачається надання державної підтримки шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, а в разі його непогодження також і повідомлення про відмову у погодженні висновку з обґрунтуванням причин відмови, підлягає оприлюдненню:

на офіційному веб-сайті органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, - протягом п'яти робочих днів після прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства або про недоцільність здійснення державно-приватного партнерства у встановленому законодавством порядку;

на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, - протягом п'яти робочих днів після погодження або відмови в погодженні висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства";

у статті 13:

у частині першій:

в абзаці п'ятому слова "сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами" замінити словами "сільськими, селищними, міськими, у тому числі об'єднаних територіальних громад, районними та обласними радами";

абзац шостий викласти в такій редакції:

"Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства чи про недоцільність здійснення такого партнерства, зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити у письмовій формі про таке рішення особу, яка подала пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства";

доповнити частинами другою і третьою такого змісту:

"2. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства може передбачати необхідні заходи щодо підготовки проведення конкурсу з визначення приватного партнера, у тому числі:

1) утворення конкурсної комісії;

2) підготовку об'єкта до передачі приватному партнеру за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, зокрема формування та/або державна реєстрація речових прав на земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, та проведення інвентаризації (у разі необхідності);

3) організацію інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, зокрема з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів;

4) залучення радників (у разі необхідності);

5) інші заходи за рішенням державного партнера.

У разі якщо рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства приймає орган, що не буде державним партнером, у такому рішенні повинен бути визначений державний партнер.

3. Заходи, передбачені частиною другою цієї статті, мають бути виконані упродовж строку, що не перевищує шість місяців з дня прийняття рішення про доцільність здійснення приватного партнерства";

статті 14 і 17 викласти в такій редакції:

"Стаття 14. Визначення приватного партнера

1. Визначення приватного партнера для укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється на конкурсних засадах.

У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент, відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору за умови відповідності такого претендента основним кваліфікаційним вимогам до учасників конкурсу, якщо інше не визначено законами, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення та виконання договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону.

У разі якщо конкурс з визначення приватного партнера проводиться відповідно до пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства може бути визнаним переможцем конкурсу, якщо його конкурсна пропозиція отримала найвищу оцінку або якщо він погоджується укласти договір на умовах конкурсної пропозиції, яка отримала найвищу оцінку.

Зобов'язання щодо відшкодування витрат на підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, підготовленої центральними, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, органами Автономної Республіки Крим, державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями, господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, що належним чином документально підтверджені, залучення радників, а також витрат на розроблення (виготовлення) земельпорядної документації та проведення її експертизи відповідно до підтвердних документів можуть включатися до умов конкурсу.

У разі якщо переможцем конкурсу визнано іншу особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, переможець конкурсу має компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.

2. Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної,

комунальної власності або об'єктів, які належать Автономній Республіці Крим, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Не можуть бути допущені до участі в конкурсі з визначення приватного партнера особи, визначені частиною четвертою статті 12 Закону України "Про концесію".

У разі якщо законами України, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону, встановлено інший порядок проведення конкурсу, застосовується порядок проведення конкурсу, встановлений такими законами чи відповідно до таких законів";

"Стаття 17. Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу

1. Державний партнер зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу (сільські, селищні, міські, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районні та обласні ради - на найближчому пленарному засіданні) розглянути результати проведення конкурсу та затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причини такої відмови.

Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється державним партнером з переможцем конкурсу на умовах, встановлених конкурсом з визначення приватного партнера.

У разі якщо переможцем конкурсу є юридична особа - нерезидент, для укладення договору в рамках державно-приватного партнерства він зобов'язаний створити юридичну особу - резидента.

Для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи договір про фінансування, прямий договір.

2. У разі якщо переможцем конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначено декілька осіб на стороні приватного партнера, договір, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, підписується такими особами або особою, уповноваженою ними на підписання цього договору.

3. Державний партнер протягом трьох робочих днів після укладення договору в рамках державно-приватного партнерства надсилає рекомендованим листом з

повідомленням про вручення завірену ним копію такого договору (з усіма додатками до нього) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, уповноваженому на ведення обліку договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства.

4. Договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, може бути змінений або розірваний за згодою сторін або на вимогу однієї із сторін на підставі рішення суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених таким договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладення такого договору, та в інших випадках, передбачених таким договором.

5. Правові наслідки зміни або розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, визначаються законом та цим договором.

6. У разі залучення приватним партнером фінансування проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, на підставі договору про фінансування, договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено право зміни приватного партнера на іншого приватного партнера:

за ініціативою державного партнера - у разі істотного порушення приватним партнером умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

за зверненням кредитора - у порядку звернення стягнення на майнові права приватного партнера, що випливають із договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, які передавалися в заставу з метою забезпечення виконання договору про фінансування у разі істотного порушення приватним партнером своїх зобов'язань фінансового характеру, передбачених таким договором.

В такому випадку підстави, порядок та умови зміни приватного партнера визначаються прямим договором. Прямий договір укладається між державним партнером, приватним партнером та кредитором (кредиторами) не пізніше 180 робочих днів з моменту укладення договору в рамках державно-приватного партнерства, якщо інше не передбачено цим договором.

Зміна приватного партнера відбувається відповідно до умов прямого договору та здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

7. У разі прийняття рішення про заміну приватного партнера державний партнер або кредитор чи уповноважена ними особа, якщо це передбачено прямим

договором, тимчасово, до визначення нового приватного партнера, виконує зобов'язання приватного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства";

у статті 18:

у частині першій:

абзаци другий і четвертий викласти в такій редакції:

"шляхом надання державних гарантій та місцевих гарантій";

"шляхом виплати приватному партнеру платежів, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, зокрема плати за експлуатаційну готовність";

після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

"шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення) державними, комунальними підприємствами, установами, організаціями та/або господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, об'єктів суміжної інфраструктури (залізничних, автомобільних шляхів, ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій тощо), що не є об'єктами державно-приватного партнерства, але необхідні для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства".

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

частину третю виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Державна підтримка, передбачена цією статтею, не вважається державною допомогою в розумінні Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" та не потребує обов'язкового повідомлення про державну допомогу до уповноваженого органу з питань державної допомоги, якщо така підтримка надається за умови дотримання кожної з таких вимог:

- 1) приватного партнера було визначено в результаті конкурсу з визначення приватного партнера;
- 2) надання державної підтримки передбачено умовами конкурсу з визначення приватного партнера;

3) приватним партнером визначено учасника, пропозиція якого отримала найвищу оцінку";

статтю 19 викласти в такій редакції:

"Стаття 19. Вирішення спорів

1. Будь-які спори, що виникають у зв'язку із виконанням зобов'язань, передбачених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, прямим договором чи будь-яким іншим договором, пов'язаним із виконанням договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, вирішуються шляхом проведення переговорів протягом строків, погоджених сторонами у відповідному договорі чи у двосторонніх інвестиційних угодах, ратифікованих Україною.
2. Сторони договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть вільно обрати механізм вирішення спорів, включаючи медіацію, незобов'язуючу експертну оцінку, національний чи міжнародний комерційний або інвестиційний арбітраж, у тому числі арбітраж, місцезнаходження якого за кордоном (у разі якщо засновником приватного партнера є підприємство з іноземними інвестиціями в розумінні Закону України "Про режим іноземного інвестування"), а також процедурні правила для вирішення спорів.
3. На вимогу приватного партнера чи кредитора держава має право відмовитися від імунітету в договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, чи прямому договорі. Така відмова поширюється на всі судові рішення, рішення міжнародних комерційних арбітражів, рішення у провадженні щодо попереднього забезпечення позову, а також виконання рішень судових і арбітражних органів";

доповнити статтю 20-1 такого змісту:

"Стаття 20-1. Банківські рахунки

1. Для цілей здійснення державно-приватного партнерства приватний партнер - сторона договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, має право відкривати в банках України в установленому законодавством України порядку банківські рахунки в національній та/або іноземній валюті, що мають використовуватися виключно для обслуговування діяльності, пов'язаної з договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.
2. Стягнення коштів з банківських рахунків, відкритих приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, на території України для цілей виконання цього договору, не може бути здійснено в

безспірному порядку";

статтю 21 викласти в такій редакції:

"Стаття 21. Контроль та моніторинг виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, та проведення завершальної оцінки

1. Контроль за виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, здійснюють державний партнер, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Під час здійснення контролю за виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, не допускається втручання в господарську діяльність приватного партнера або третіх сторін, залучених державним партнером, а також розголошення конфіденційної інформації, що стала відомою під час здійснення контролю.

2. Приватні партнери надають державним партнерам інформацію про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у порядку, передбаченому договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

3. Моніторинг виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, шляхом отримання щорічних звітів від державних партнерів про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, що надаються в порядку та згідно з формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.

4. Після закінчення виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, проводиться завершальна оцінка здійснення державно-приватного партнерства.

Завершальна оцінка проводиться щодо об'єктів:

державної власності - органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не залучався до підготовки та/або реалізації проекту, що здійснювався на умовах державно-приватного партнерства;

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такий орган не визначений - Радою міністрів Автономної Республіки Крим;

комунальної власності - органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні".

5. Державний та приватний партнери повинні надати органу, що проводить завершальну оцінку здійснення державно-приватного партнерства, необхідну інформацію для її проведення.

6. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства готується звіт, що надсилається центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, для аналізу.

7. Метою завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства є узагальнення результатів виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, виявлення проблем та аналіз ризиків, що виникли під час реалізації проекту, що здійснювався на умовах державно-приватного партнерства, а також у разі необхідності підготовка пропозицій про внесення змін до законодавства";

20) у Законі України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 11, ст. 71; 2014 р., № 22, ст. 771):

у назві слова "чи концесію" виключити;

у преамбулі слова "чи концесію" і "та концесії" виключити;

у статті 2:

у частині першій:

в абзаці другому слова "чи концесію" виключити;

абзаци третій і четвертий виключити;

в абзаці п'ятому слова "чи концесії" виключити;

у частині другій слова "законами України "Про концесії" замінити словами "Законом України";

у назві і абзаці першому частини першої статті 3 слова "чи концесію" виключити;

у статті 4:

у назві слова "чи концесію" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Суб'єкт господарювання, з яким укладено договір оренди щодо об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, зобов'язаний протягом трьох місяців з дня підписання відповідного договору забезпечити відповідність ліцензійним умовам здійснення господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, а також одержати ліцензію на відповідний вид господарської діяльності";

у статті 5:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій слова "чи концесію" і "чи концесіонерами" виключити;

у частині другій слова "чи концесію" виключити;

у частині третій слова "чи концесію" і "чи концесії" виключити;

у частині четвертій слова "чи концесію" і "відповідно" виключити;

у статті 6:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій і абзаці першому частини другої слова "чи концесію" виключити;

в абзаці п'ятому частини третьої слова "чи концесії" і "чи концесію" виключити;

частину п'яту виключити;

у статті 7:

у назві та абзаці першому частини першої слова "чи концесію" виключити;

у частині другій:

в абзаці другому слова "чи концесії" виключити;

в абзацах третьому і четвертому слова "чи концесію" виключити;

абзац другий частини четвертої виключити;

у частині сьомій:

абзац третій виключити;

в абзаці четвертому слова "чи концесіонер" виключити;

в абзацах п'ятому і шостому слова "чи концесіонера" виключити;

в абзаці сьомому слова "чи концесієдавця" виключити;

у першому і другому реченнях частини чотирнадцятої слова "чи концесії" виключити;

у частині шістнадцятій слова "чи концесію" виключити;

у частині сімнадцятій слова "чи концесії" виключити, а слова "Орендо- чи концесієдавцем" замінити словом "Орендодавцем";

статтю 8 викласти в такій редакції:

"Стаття 8. Умови договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення

1. Істотними умовами договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, крім визначених Законом України "Про оренду державного та комунального майна", є:

порядок та умови відновлення переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення та його повернення;

порядок та умови списання (виведення з експлуатації) майна у складі об'єкта оренди;

обов'язок орендаря щодо страхування взятого в оренду об'єкта тепло-, водопостачання і водовідведення;

обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

обов'язки орендаря щодо використання переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, а також щодо виробництва (надання) відповідних комунальних послуг у гарантованих обсягах і належної якості;

максимальний розмір витрат енергоресурсів на одиницю виробленої продукції (послуг) та максимально допустимі обсяги витрат і технологічних витрат питної води та/або теплової енергії на одиницю продукції (послуг);

порядок здійснення орендодавцем контролю за станом орендованого об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря за безпеку експлуатації об'єкта.

2. У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, що здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду, договором визначається гарантована більшість працівників, звільнених внаслідок ліквідації такого підприємства, які будуть працевлаштовані орендарем, та умови відбору таких працівників.

У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого теплопостачання, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, що має невиплачені грошові зобов'язання чи податковий борг, питання правонаступництва за зобов'язаннями вирішується за згодою сторін, а умови погашення зазначаються у договорі.

3. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України";

у статті 9:

у назві слова "чи концесії" виключити;

у частині першій слова "а також договори концесії таких об'єктів незалежно від строку, на який вони укладені" виключити;

у частині другій слова "чи концесії" і "чи концесіонер" виключити;

у статті 10:

у назві і частині першій слова "чи концесії" виключити;

у частині другій слова "чи концесіонер" і "чи концесіонера" виключити;

у частині третій слова "чи концесіонеру" виключити;

у частині четвертій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;

розділ III виключити;

21) у Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами):

у статті 19:

абзац другий частини другої доповнити словами "крім випадків, якщо законами встановлений інший порядок";

частину восьму викласти в такій редакції:

"8. Детальний план території у межах населеного пункту розглядається і затверджується виконавчим органом сільської, селищної, міської ради протягом 30 днів з дня його подання, а за відсутності затвердженого в установленому цим Законом порядку плану зонування території - відповідною сільською, селищною, міською радою, крім випадків, передбачених цим Законом.

Детальний план території в межах населеного пункту щодо земель державної власності, що підлягають передачі в оренду для цілей здійснення державно-приватного партнерства, зокрема концесії, розглядається і затверджується відповідною державною адміністрацією протягом 30 днів з дня його подання. У такому разі фінансування робіт з розробки детального плану територій може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесієдавця, державного партнера, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Детальний план території за межами населеного пункту розглядається і затверджується відповідною районною державною адміністрацією протягом 30 днів з дня його подання";

частину другу статті 29 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Містобудівні умови, обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, можуть надаватися приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна

для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії";

частину першу статті 31 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Проектування об'єктів в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, на відповідних землях державної чи комунальної власності може здійснюватися на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, виданого підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна, що передається у концесію/є об'єктом державно-приватного партнерства, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії".

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим;

частину третю статті 33 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Функції замовника будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, може виконувати приватний партнер, концесіонер відповідно до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або концесійного договору та договору про делегування функцій "замовника будівництва";

частину четверту статті 40 доповнити пунктом 14 такого змісту:

"14) об'єктів, що споруджуються на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору";

22) у Законі України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 18, ст. 157 із наступними змінами):

у назві Закону слова "чи концесії" виключити;

у преамбулі слова "чи концесію" і "та концесії" виключити;

у частині другій статті 1 слова "чи концесію" виключити;

у статті 2:

частину першу виключити;

у частині другій слова "чи концесію" виключити, а слова "законами України "Про концесії" замінити словами "Законом України";

у назві та частині першій статті 3 слова "чи концесію" виключити;

у статті 4:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій слова "чи концесіонером" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"Особа, з якою укладено договір оренди щодо об'єкта паливно-енергетичного комплексу, зобов'язана протягом 12 місяців з дня укладення відповідного договору привести свою матеріально-технічну базу та штат спеціалістів у відповідність з умовами провадження господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, а також одержати необхідні дозвільні документи на відповідний вид діяльності";

у частині третій слова "чи концесії", "чи концесіонером", "чи концесіонер" і "або передано в концесію" виключити;

у статті 5:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій:

в абзацах першому, четвертому і п'ятому слова "чи концесію" виключити;

в абзаці другому слова "чи концесіонерами" виключити;

в абзаці шостому слова "чи концесію" і "чи концесії" виключити;

у частині другій:

в абзаці першому слова "чи концесію" і "відповідно" виключити;

абзац третій виключити;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

"Оголошення конкурсу на право оренди обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди; строк, на який об'єкт передається в

оренду";

у статті 6:

у назві та частині першій слова "чи концесію" виключити;

в абзацах першому і четвертому частини другої слова "чи концесію" виключити;

у частині третій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"3. Одночасно з організаційно-технічною підготовкою уповноважений орган управління разом з Фондом державного майна України готує проект конкурсної документації щодо оренди, яка включає";

в абзаці третьому слова "чи концесії", "чи концесію" виключити;

статтю 8 виключити;

у статті 9:

у тексті слова "чи концесії", "чи концесію", "чи концесіонера", "чи концесіонером", "концесії" виключити;

у частині першій:

в абзаці першому слова "законами України "Про концесії" і" замінити словами "Законом України";

абзац восьмий пункту 1 виключити;

абзац дев'ятий пункту 2 виключити;

у статті 11:

у назві слова "чи концесії" виключити;

у частині першій:

в абзаці першому слова "чи концесії" виключити;

абзац третій виключити;

частину третю виключити;

розділ III виключити;

23) у Законі України "Про морські порти України" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 7, ст. 65):

абзац перший частини другої статті 23 викласти в такій редакції:

"2. Існуючі на день набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури не підлягають передачі в оренду чи концесію (крім причалів, пірсів, берегоукріплювальних, берегозахисних споруд та інших видів причальних споруд, залізничних та автомобільних під'їзних шляхів (до першого розгалуження за межами території порту), ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій), приватизації та/або відчуженню у будь-який інший спосіб. Причали можуть бути об'єктами оренди строком до 49 років. Об'єктами державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, можуть бути причали, пірси, берегоукріплювальні, берегозахисні споруди та інші види причальних споруд, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації, у тому числі ті, що забезпечують діяльність двох або більше портових операторів, за умови забезпечення приватним партнером/концесіонером вільного доступу таких користувачів до відповідного об'єкта на умовах, визначених договором у рамках державно-приватного партнерства/концесійним договором. Такі об'єкти передаються приватному партнеру або концесіонеру разом з підйомно-транспортним та іншим устаткуванням, що забезпечує навантаження/розвантаження та зберігання вантажів та/або обслуговування пасажирів, у тому числі для їх посадки на судна і висадки з суден, та прилягає до таких об'єктів та/або розташоване на них. У разі відсутності відповідного устаткування біля відповідних стратегічних об'єктів портової інфраструктури такі об'єкти передаються за умови передачі в оренду приватному партнеру або концесіонеру земельної ділянки, що прилягає до відповідних об'єктів і є достатньою для реалізації проекту, що реалізується на умовах концесії. У разі якщо об'єктами концесії є стратегічні об'єкти портової інфраструктури, Адміністрація морських портів України набуває статусу концесієдавця в порядку, встановленому законами України "Про концесію" та "Про управління об'єктами державної власності", або бере участь у концесійному договорі відповідно до положень статті 25 Закону України "Про концесію";

частину четверту статті 24 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти портової інфраструктури, можуть передаватися в користування приватному партнеру (концесіонеру) відповідно до положень Земельного кодексу України";

у частині першій статті 26 слова "договорів концесії" замінити словами "концесійних договорів";

24) у статті 15 Закону України "Про ліцензування видів господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158):

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення або все його майно передається приватному партнеру, концесіонеру і його правонаступник або приватний партнер, концесіонер має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, такий правонаступник або приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з отриманням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник або приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню";

частину п'яту доповнити абзацом другим такого змісту:

"У разі якщо частина майна ліцензіата передається приватному партнеру, концесіонеру, то приватний партнер, концесіонер на умовах, визначених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, концесійним договором, має право провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію. Такий приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з отриманням ліцензії на його провадження, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії ліцензіата. Після закінчення цього строку приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію. Ліцензіат може продовжувати провадити вид господарської діяльності, на провадження якого він мав ліцензію, за умови додержання таким ліцензіатом вимог ліцензійних умов, або звузити провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, на певну частину, або звернутися до органу ліцензування із заявою про анулювання ліцензії відповідно до цього Закону";

частину шосту після слова "Правонаступник" доповнити словами "або приватний партнер, концесіонер";

25) у Законі України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із

наступними змінами):

у частині першій статті 2:

пункт 3 доповнити абзацами сьомим і восьмим такого змісту:

"приватний партнер (концесіонер) - у разі проведення державної реєстрації права державної або комунальної власності на нерухоме майно, речові права на яке виникли в результаті створення, та/або будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту та технічного переоснащення), та/або управління (користування, експлуатація, технічне обслуговування) за договором, укладеним в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором;

державний партнер (концесіодавець) або за його дорученням державне або комунальне підприємство, установа, організація чи господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі, - у разі подання документів для проведення державної реєстрації набуття права державної або комунальної власності на земельну ділянку, необхідну для здійснення державно-приватного партнерства (реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії), для проведення державної реєстрації набуття, зміни або припинення обтяження речових прав на таку земельну ділянку";

пункт 4 після слів "інший правонабувач - орендар" доповнити словами "концесіонер, приватний партнер";

доповнити статтю 29-1 такого змісту:

"Стаття 29-1. Особливості державної реєстрації речових прав на об'єкти державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкти концесії, та земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії

1. Орган, що прийняв рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення забезпечити державну реєстрацію заборони на відчуження земельних ділянок, необхідних для цілей здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Після погодження у встановленому порядку документації із землеустрою та внесення інформації про земельну ділянку до Державного земельного кадастру державний партнер, концесіодавець або за його дорученням державне чи

комунальне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі, Автономній Республіці Крим чи територіальній громаді, що належать до сфери його управління, реєструє право власності на таку земельну ділянку за органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, який відповідно до статті 122 Земельного кодексу України наділений повноваженнями щодо передачі відповідної земельної ділянки у користування.

2. Передача приватному партнеру (концесіонеру) об'єкта державного-приватного партнерства (об'єкта концесії) або будівництво приватним партнером (концесіонером) об'єкта державного-приватного партнерства (об'єкта концесії) є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером (концесіонером) речових прав володіння та користування на об'єкт державного-приватного партнерства (об'єкт концесії) в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно".

7. У разі якщо законом встановлена вимога про те, що певні види господарської діяльності можуть здійснюватися виключно особами, які перебувають під безпосереднім або опосередкованим контролем держави, для здійснення таких видів діяльності концесіонер визначається Кабінетом Міністрів України за погодженням з Верховною Радою України. У такому разі процедури розділів II-III цього Закону не застосовуються.

8. Фонду державного майна України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити передачу реєстру концесійних договорів центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує політику у сфері державно-приватного партнерства.

9. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

В.ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ

3 жовтня 2019 року

№ 155-IX

Закон чинний. Актуальність перевірено 10.02.2021